

Den Europæiske Unions Tidende

L 226

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

30. august 2007

Indhold	I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	FORORDNINGER	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 997/2007 af 29. august 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 998/2007 af 28. august 2007 om forbud mod fiskeri efter torsk i norske farvande i ICES-område I og II fra fartøjer, der fører fransk flag	3
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 999/2007 af 28. august 2007 om forbud mod fiskeri efter atlantisk tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet fra fartøjer, der fører italiensk flag	5
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1000/2007 af 29. august 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 831/2002 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker for så vidt angår adgang til fortrolige data til videnskabelige formål ⁽¹⁾	7
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/2007 af 29. august 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 800/1999 og (EF) nr. 2090/2002 for så vidt angår kontrol i forbindelse med eksport-restitutioner for landbrugsprodukter	9
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2007 af 29. august 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 om indførsel af ris fra Egypten	15
	DIREKTIVER	
	★ Kommissionens direktiv 2007/53/EF af 29. august 2007 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag III til Rådets direktiv 76/768/EØF om kosmetiske midler ⁽¹⁾	19
	★ Kommissionens direktiv 2007/54/EF af 29. august 2007 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II og III ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

II	Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
----	---	--

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2007/593/EF:

★	Kommissionens beslutning af 27. august 2007 om tildeling af ekstra havdage til Irland og Det Forenede Kongerige til et forbedret program for observatørdækning i overensstemmelse med bilag IIA til Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 (meddelt under nummer K(2007) 3983)	28
---	--	----

III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

★	Finansforordning, der gælder for Eurojust	30
---	---	----

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 997/2007

af 29. august 2007

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. august 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 756/2007 (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 41).

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. august 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MK	15,7
	TR	85,9
	XS	28,3
	ZZ	43,3
0707 00 05	TR	134,7
	ZZ	134,7
0709 90 70	TR	83,4
	ZZ	83,4
0805 50 10	AR	55,6
	UY	40,4
	ZA	59,1
	ZZ	51,7
0806 10 10	EG	157,6
	TR	94,6
	ZZ	126,1
0808 10 80	AR	52,9
	AU	166,3
	BR	77,5
	CL	82,7
	CN	72,8
	NZ	91,3
	US	99,5
	ZA	87,0
	ZZ	91,3
0808 20 50	AR	46,9
	TR	129,5
	ZA	83,7
	ZZ	86,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	144,4
	US	222,5
	ZZ	183,5
0809 40 05	BA	41,3
	IL	89,0
	MK	44,8
	TR	78,6
	ZZ	63,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 998/2007**af 28. august 2007****om forbud mod fiskeri efter torsk i norske farvande i ICES-område I og II fra fartøjer, der fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, er der fastsat kvoter for 2007.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

Artikel 2**Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i nævnte bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade og lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den dato.

Artikel 3**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. Berigtiget i EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 22).

BILAG

Nr.	27
Medlemsstat	Frankrig
Bestand	COD/1N2AB.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	Norske farvande i ICES-område I og II
Dato	24. juli 2007

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 999/2007**af 28. august 2007****om forbud mod fiskeri efter atlantisk tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet fra fartøjer, der fører italiensk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, er der fastsat kvoter for 2007.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i nævnte bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade og lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. Berigtiget i EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 22).

BILAG

Nr.	22
Medlemsstat	Italien
Bestand	BFT/AE045W
Art	Atlantisk tun (<i>thunnus thynnus</i>)
Område	Atlanterhavet, øst for 45° V, og Middelhavet
Dato	24. juli 2007

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1000/2007**af 29. august 2007****om ændring af forordning (EF) nr. 831/2002 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker for så vidt angår adgang til fortrolige data til videnskabelige formål****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽¹⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 831/2002 ⁽²⁾ er det fastlagt, på hvilke betingelser der med henblik på at drage statistiske konklusioner til videnskabelige formål kan gives adgang til fortrolige data, der indberettes til EF-myndigheden. I forordningen er nævnt de kategorier af organer, hvis forskere kan få en sådan adgang, idet der sondres mellem organer, der har umiddelbar adgang, og organer, der kan få adgang, efter at der er indhentet udtalelse fra Udvalget for Fortrolige Statistiske Oplysninger. Forordningen indeholder også en liste over de forskellige undersøgelser og datakilder, som den finder anvendelse på.

(2) Videnskabelig forskning finder ofte sted i enheder eller afdelinger hos de nationale statistiske kontorer og medlemsstaternes centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ECB). I forbindelse med disse organer er der en tilstrækkelig sikkerhed for, at dataene behandles fortroligt og beskyttes, og at adgangen har et strengt videnskabeligt formål. De bør derfor betragtes som organer, der har umiddelbar adgang.

(3) Der er et voksende behov hos forskere og i videnskabskredse generelt for til videnskabelige formål også at få adgang til fortrolige data fra voksenundervisningsundersøgelsen. Voksenundervisningsundersøgelsen indeholder oplysninger om komplekse mønstre vedrørende voksnes deltagelse i uddannelse og undervisning og om adgangen til uddannelsesoplysninger samt en profil for deltagere og ikke-deltagere (f.eks. socioøkonomisk

baggrund og baggrunden for ønsket om at deltage i undervisning, hindringer, holdninger, selvoplyste sprog- og ikt-færdigheder). Denne undersøgelse bør derfor tilføjes til listen i forordning (EF) nr. 831/2002.

(4) Betingelserne i forordning (EF) nr. 831/2002 er også blevet anvendt på adgang til videnskabelige formål til fortrolige data fra EF-statistikkerne over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) ⁽³⁾. EU-SILC er imidlertid ikke nævnt i forordning (EF) nr. 831/2002. For klarhedens skyld bør EU-SILC derfor også tilføjes til listen i forordning (EF) nr. 831/2002.

(5) Forordning (EF) nr. 831/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Fortrolige Statistiske Oplysninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 831/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. EF-myndigheden kan give forskere i organer, der er omfattet af en af følgende kategorier, adgang til fortrolige data:

a) universiteter og andre højere læreanstalter oprettet i henhold til fællesskabsretten eller en medlemsstats ret

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 133 af 18.5.2002, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2006 (EUT L 197 af 19.7.2006, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 163 af 3.7.2003, s. 1.

- b) videnskabelige forskningsorganisationer eller -institutioner oprettet i henhold til fællesskabsretten eller en medlemsstats ret
- c) medlemsstaternes nationale statistiske kontorer
- d) Den Europæiske Centralbank og medlemsstaternes centralbanker
- e) andre organer, organisationer og institutioner, efter at der er indhentet udtalelse fra Udvalget for Fortrolige Statistiske Oplysninger efter proceduren i artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 322/97.«

2) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. EF-myndigheden kan i sine lokaler give adgang til fortrolige data fra følgende undersøgelser eller statistiske datakilder:

- det europæiske husholdningspanel
- arbejdsstyrkeundersøgelsen
- Fællesskabets innovationsundersøgelse
- efter- og videreuddannelsesundersøgelsen
- lønstrukturundersøgelsen
- EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår
- voksenundervisningsundersøgelsen.

Adgang til data til brug for et bestemt forskningsprojekt nægtes dog, hvis den nationale myndighed, der har indberettet dataene, anmoder herom.«

3) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. EF-myndigheden kan frigive anonymiserede mikrodatabaser fra følgende undersøgelser eller statistiske datakilder:

- det europæiske husholdningspanel
- arbejdsstyrkeundersøgelsen
- Fællesskabets innovationsundersøgelse
- efter- og videreuddannelsesundersøgelsen
- lønstrukturundersøgelsen
- EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår
- voksenundervisningsundersøgelsen.

Adgang til data til brug for et bestemt forskningsprojekt nægtes dog, hvis den nationale myndighed, der har indberettet dataene, anmoder herom.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1001/2007**af 29. august 2007****om ændring af forordning (EF) nr. 800/1999 og (EF) nr. 2090/2002 for så vidt angår kontrol i forbindelse med eksportrestitutioner for landbrugsprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, særlig artikel 18, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ⁽³⁾ kræves det især, at der skal føres bevis for, at de produkter, som der ansøges om eksportrestitutioner for, rent faktisk er blevet importeret i uforandret stand til et bestemt tredjeland, når der gælder en differentieret restitution for det pågældende tredjeland. Procedurene for bevisførelsen bør forenkles samtidig med, at EF's økonomiske interesser beskyttes. Kommissionen og medlemsstaterne bør overvåge anvendelsen af de forenklede procedurer og gribe ind i tilfælde af misbrug.

(2) I praksis ligger de tredjelande, for hvilke eksportrestitutionerne er differentieret for et givet produkt til under gennemsnittet eller nul, normalt tæt på EU, mens der plejer at være fastsat højere, identiske restitutioner for lande, der ligger længere væk fra EU. I mange tilfælde har eksportørerne problemer med at opnå bevis for import til disse fjernereliggende lande.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 735/2007 (EUT L 169 af 29.6.2007, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6. Ændret ved forordning (EF) nr. 163/94 (EFT L 24 af 29.1.1994, s. 2).

⁽³⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52).

(3) De lande, som der er fastsat højere, identiske restitutioner for, kan betragtes som et »fjerntliggende restitutionsområde« for det pågældende produkt. Fjerntliggende lande, for hvilke den differentierede del af restitutionen er lavere end gennemsnittet eller lig med nul, bør ikke medregnes i dette område. Alle de lande, med hensyn til hvilke der er en reel risiko for forvridning af handelen, og alle lande, der har sektorer, hvor der er en reel risiko for forvridning af handelen, bør heller ikke medregnes i dette område.

(4) Forelægges der en udførselsangivelse for et land i et fjerntliggende restitutionsområde, og foregår eksporten pr. container ad søvejen, giver kombinationen af kommerciel containerforvaltning, transportdokumenter og den relativt ufleksible transportform en rimelig sikkerhed for, at produkterne er blevet importeret til det pågældende tredjeland. Under disse omstændigheder kan beviset for, at produkterne er blevet transporteret til og lossat i et land i det fjerntliggende restitutionsområde, fremlægges i form af et transportdokument for transporten til bestemmelseslandets havn eller den havn, som bestemmelsesindlandsstaten benytter sig af, tillige med et lossebevis.

(5) Hvis en containeroperatørs kommercielle, elektroniske sporingssystem er i overensstemmelse med de sikkerhedsstandarder for driften, der er fastsat i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL ⁽⁴⁾, og giver oplysninger svarende til dem, transportdokumenter indeholder, kan medlemsstaterne i stedet for papirdokumenter beslutte at bruge disse oplysninger som bevis for transport til bestemmelseslandet.

(6) Ifølge artikel 17 i forordning (EF) nr. 800/1999 skal der ikke fremlægges bevis, hvis den differentierede del af restitutionen højst udgør 2 400 eller 12 000 EUR for henholdsvis tilstødende eller fjerntliggende bestemmelsessteder. Der bør fastsættes en ny undtagelsesbestemmelse for containertransport ad søvejen til fjerntliggende restitutionsområder, ved at der kræves et transportdokument og et af de lossebeviser, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, litra a), b) eller c). Der kan kun gives dispensation, hvis der gives oplysninger om losningen i havnen i det fjerntliggende restitutionsområde. For at sikre, at det bevis, der tilvejebringes i henhold til disse dispensationer, er pålideligt, bør dispensationerne kunne trækkes tilbage.

⁽⁴⁾ EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90.

- (7) For at mindske risikoen for ombytning bør alle transportmidler eller kolli forsegles, medmindre produkterne kan identificeres på anden måde, jf. artikel 340a og 357 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾. Dette krav er fastsat i artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/2002 af 26. november 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner ⁽²⁾. Da dette krav indgår i formaliteterne i forbindelse med udførselsangivelsen og er af generel art, bør det udgå af forordning (EF) nr. 2090/2002, og en tilsvarende bestemmelse bør indsættes i forordning (EF) nr. 800/1999.
- (8) Udgangstoldstedet har i T5-kontrolseksemplaret brug for at få oplysninger om, hvorvidt de frembudte produkter skal underkastes ombytningskontrol, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 2090/2002. Da T5-kontrolseksemplaret også kan bruges til produkter, som ikke skal underkastes ombytningskontrol, bør det i rubrik 107 i T5-kontrolseksemplaret anføres, at produkterne eksporteres med ret til restitution.
- (9) Forordning (EF) nr. 800/1999 og (EF) nr. 2090/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (10) Denne forordnings bestemmelser om bevis for ankomst til bestemmelsesstedet bør gælde for restitutionsansøgninger, der indsendes fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Da formålet med forordningen er at forenkle forvaltningen af ordningen både for de erhvervsdrivende og medlemsstaterne, bør den efter anmodning fra en eksportør også kunne anvendes i forbindelse med restitutionsansøgninger, som er indsendt før den dato, hvis fristen for indsendelse af bevis ikke er udløbet.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 800/1999 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 214/2007 (EUT L 62 af 1.3.2007, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 322 af 27.11.2002, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1847/2006 (EUT L 355 af 15.12.2006, s. 21).

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes som litra p) og q):

»p) »fjerntliggende restitutionsområde«: alle bestemmelsessteder, for hvilke den differentierede del af restitutionen for et bestemt produkt er den samme, dog ikke nul, undtagen de bestemmelsessteder, som er udelukket for det pågældende produkt, jf. bilag XI

q) »indlandsstat«: et tredjeland, eventuelt med kystlinje, men uden egen søhavn, som benytter sig af et andet tredjelands søhavn«.

2) I artikel 5 indsættes som stk. 8:

»8. Varer, som der ansøges om eksportrestitutioner for, forsegles af udførselstoldstedet eller under dets kontrol. Artikel 340a og artikel 357, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 2454/93 anvendes med de fornødne ændringer.«

3) I artikel 8 indsættes som stk. 3:

»Ansøges der om restitutioner, skal en af angivelserne i bilag XII anføres i rubrik 107.«

4) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Senest 12 måneder efter at udførselsangivelsen er antaget, skal produkterne:

a) være indført i uforandret stand til det tredjeland eller et af de tredjelande, som restitutionen er fastsat for, eller

b) være losset i uforandret stand i et fjerntliggende restitutionsområde, som restitutionen er fastsat for i henhold til artikel 17, stk. 1, litra b), og stk. 2.

Der kan dog indrømmes supplerende frister i henhold til artikel 49.«

5) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Bevis for afslutning af toldformaliteterne for indførsel føres efter eksportørens valg ved fremlæggelse af et af følgende dokumenter:

a) tolldokument, kopi eller fotokopi heraf eller en udskrift med tilsvarende oplysninger, som toldmyndighederne har registreret elektronisk; kopiens, fotokopiens eller udskriftets rigtighed skal bekræftes af:

i) det organ, som har påtegnet originaldokumentet eller registreret de tilsvarende oplysninger elektronisk, eller

ii) en officiel tjeneste i det pågældende tredjeland, eller

iii) en medlemsstats officielle tjeneste i det pågældende tredjeland, eller

iv) et organ, der varetager restitutionsudbetalingen

b) attest for losning og indførsel, der er udstedt af et godkendt internationalt kontrol- og overvågningsselskab (i det følgende benævnt »overvågningsselskab«) efter reglerne i bilag VI, kapitel III, og under anvendelse af forlægget i bilag VII; dato og nummer på indførselstolddokumentet skal anføres på den pågældende attest.

Efter anmodning fra eksportøren kan et betalingsorgan fralade kravet om bekræftelse i stk. 1, litra a), hvis det på grundlag af elektronisk registrerede data, som lagres af eller for tredjelandets myndigheder, kan forvisse sig om, at toldformaliteterne ved indførsel er afsluttet.»

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Eksportøren er i samtlige tilfælde forpligtet til at fremlægge en kopi eller fotokopi af transportdokumentet for transporten af de produkter, som udførselsangivelsen vedrører.

Efter anmodning fra eksportøren kan en medlemsstat ved containertransport ad søvejen acceptere oplysninger svarende til dem, transportdokumentet indeholder, hvis

de stammer fra et informationssystem, der administreres af tredjemand, som er ansvarlig for transporten af containere til bestemmelsesstedet, hvis den pågældende tredjemand er specialist på dette område, og medlemsstaten har godkendt, at informationssystemets sikkerhed opfylder kriterierne i den for den pågældende periode gældende udgave af en af de internationalt anerkendte standarder i punkt 3.B) i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 (*).

(*) EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90.»

6) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. Medlemsstaterne kan fritage eksportøren for at fremlægge de beviser, som er fastsat i artikel 16, med undtagelse af transportdokumentet eller dets elektroniske pendant, jf. artikel 16, stk. 3, hvis en udførselsangivelse giver ret til en restitution:

a) hvis differentierede del højst er lig med:

i) 2 400 EUR, hvis bestemmelsestredjelandet eller bestemmelsesområdet er nævnt i bilag IV

ii) 12 000 EUR, hvis bestemmelsestredjelandet eller bestemmelsesområdet ikke er nævnt i bilag IV, eller

b) det pågældende produkts bestemmelseshavn ligger i det fjerntliggende restitutionsområde.

2. Fritagelsen i stk. 1, litra b), gælder kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Produkterne transporteres i containere ad søvejen til lossehavnen.

b) I transportdokumentet er der anført samme bestemmelsesland som i udførselsangivelsen eller en havn, som normalt anvendes til losning af produkter til en indlandsstat, som er det bestemmelsesland, der er anført i udførselsangivelsen.

c) Lossebeviset fremlægges i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), b) eller c).

Efter anmodning fra eksportøren kan en medlemsstat ved containertransport ad søvejen acceptere, at der i stedet for det lossebevis, som er nævnt i første afsnit, litra c), fremlægges oplysninger svarende til dem, attesten for losning indeholder, hvis de stammer fra et informationssystem, der administreres af tredjemand, som er ansvarlig for transporten af containerne til og losningen af dem på bestemmelsesstedet, hvis den pågældende tredjemand er specialist på dette område, og medlemsstaten har godkendt, at informationssystemets sikkerhed opfylder kriterierne i den for den pågældende periode gældende udgave af en af de internationalt anerkendte standarder i punkt 3.B) i bilag I til forordning (EF) nr. 885/2006.

Lossebeviset kan fremlægges i henhold til første afsnit, litra c), eller andet afsnit, uden at eksportøren behøver at dokumentere at have taget de fornødne skridt til at fremskaffe det dokument, som er nævnt i artikel 16, stk. 1, litra a) eller b).

3. Fritagelsen i stk. 1, litra a), gælder automatisk, medmindre stk. 4 finder anvendelse.

Fritagelsen i stk. 1, litra b), gives efter ansøgning fra eksportøren i form af en skriftlig tilladelse før eksporten for en periode på tre år. Eksportører, der benytter disse tilladelser, anfører tilladelsens nummer i betalingsanmodningen.

4. Mener en medlemsstat, at de produkter, som eksportøren ansøger om fritagelse for i henhold til denne artikel, er blevet eksporteret til et andet land end det, der er anført i udførselsangivelsen eller eventuelt til et land uden for det relevante fjerntliggende restitutionsområde, som restitutionen er fastsat for, eller at eksportøren kunstigt har opdelt eksportforretningen for at opnå fritagelse, fratager medlemsstaten straks eksportøren retten til fritagelse i henhold til denne artikel.

Den pågældende eksportør mister retten til yderligere fritagelser i henhold til denne artikel i de næste to år.

Bortfalder retten til fritagelse, bortfalder også retten til eksportrestitution for de pågældende produkter, og restitutionen skal tilbagebetales, medmindre eksportøren kan fremlægge det bevis, der kræves i henhold til artikel 16, for de pågældende produkter.

Desuden bortfalder retten til eksportrestitutioner for produkter, der er omfattet af en udførselsangivelse, som er fremlagt efter datoen for den handling, som førte til fortabelsen af retten til fritagelse, og restitutionerne skal tilbagebetales, medmindre eksportøren kan fremlægge det bevis, der kræves i henhold til artikel 16, for de pågældende produkter.«

7) I bilag IV affattes titlen således:

»BILAG IV

Liste over de tredjelande og områder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i) og ii)«

8) Teksten i bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag XI og XII.

Artikel 2

Artikel 7 i forordning (EF) nr. 2090/2002 udgår.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Efter anmodning fra eksportøren kan artikel 1, nr. 1), 4), 5) og 6), anvendes på restitutionsansøgninger, som indsendes før denne forordnings ikrafttrædelse, hvis fristen i artikel 49, stk. 2, eller eventuelt artikel 49, stk. 4, i forordning (EF) nr. 800/1999 ikke er udløbet.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG XI

Produkter og bestemmelsessteder, som er udelukket fra det fjerntliggende restitutionsområde

PRODUKTSEKTOR — UDELUKKEDE BESTEMMELSESTEDER

Sukker (*)

Sukker eller sukkerprodukter henhørende under KN-kode 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99, 2106 90 30, 2106 90 59 — Marokko, Algeriet, Tyrkiet, Syrien og Libanon

Korn (*)

KN-kode 1001 — Den Russiske Føderation, Moldova, Ukraine, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Albanien, Makedonien, Tyrkiet, Syrien, Libanon, Israel, Egypten, Libyen, Tunesien, Algeriet, Marokko, Ceuta og Melilla

KN-kode 1003 — Alle bestemmelsessteder

KN-kode 1004 — Island og Den Russiske Føderation

Ris (*)

KN-kode 1006 — Alle bestemmelsessteder

Mælk og mejeriprodukter (*)

Alle produkter — Marokko og Algeriet

Mælk og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 — Canada, Mexico, Tyrkiet, Syrien og Libanon

0406 — Syrien, Libanon og Mexico

Oksekød

Alle produkter — Alle bestemmelsessteder

Vin

Alle produkter — zone 3 og zone 4 i bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2001, Marokko og Algeriet

Fjerkræ

Fjerkrækød — Alle bestemmelsessteder

Daggamle kyllinger henhørende under KN-kode 0105 11 — USA, Canada og Mexico

Æg (*)

Æg med skal henhørende under kode 0407 00 30 9000 i eksportrestitutionsnomenklaturen (ERN) — Japan, Rusland, Kina og Taiwan

Rugeæg henhørende under ERN-kode 0407 00 11 9000, 0407 00 19 9000 — USA, Canada og Mexico

(*) Undtagen i form af varer uden for bilag I, der indeholder under 90 vægtprocent af det pågældende produkt.

BILAG XII

Angivelser som omhandlet i artikel 8

- på bulgarsk: Регламент (EO) № 800/1999
 - på spansk: Reglamento (CE) n° 800/1999
 - på tjekkisk: Nařízení (ES) č. 800/1999
 - på dansk: Forordning (EF) nr. 800/1999
 - på tysk: Verordnung (EG) Nr. 800/1999
 - på estisk: Määrus (EÜ) nr 800/1999
 - på græsk: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
 - på engelsk: Regulation (EC) No 800/1999
 - på fransk: Règlement (CE) n° 800/1999
 - på italiensk: Regolamento (CE) n. 800/1999
 - på lettisk: Regula (EK) Nr. 800/1999
 - på litauisk: Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
 - på ungarsk: 800/1999/EK rendelet
 - på maltesisk: Regolament (KE) Nru 800/1999
 - på nederlandsk: Verordening (EG) nr. 800/1999
 - på polsk: Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
 - på portugisisk: Regulamento (CE) n.º 800/1999
 - på rumænsk: Regulamentul (CE) nr. 800/1999
 - på slovakisk: Nariadenie (ES) č. 800/1999
 - på slovensk: Uredba (ES) št. 800/1999
 - på finsk: Asetus (EY) N:o 800/1999
 - på svensk: Förordning (EG) nr 800/1999«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1002/2007**af 29. august 2007****om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 om indførsel af ris fra Egypten**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 af 28. oktober 1996 om indførsel af ris fra Egypten ⁽¹⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, og artikel 13, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 af 31. januar 1997 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 om indførsel af ris fra Egypten ⁽³⁾. Siden forordningens ikrafttrædelse er en række horisontale eller sektorielle forordninger, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽⁴⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 af 28. juli 2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris ⁽⁵⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽⁶⁾, blevet vedtaget eller ændret, og der skal tages hensyn til dem i forbindelse med dette kontingent.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 797/2006 (EUT L 144 af 31.5.2006, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1996/2006 (EUT L 398 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52).

⁽⁵⁾ EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1996/2006.

⁽⁶⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13. Ændret ved forordning (EF) nr. 289/2007 (EUT L 78 af 17.3.2007, s. 17).

- (2) I forordning (EF) nr. 1301/2006 er der navnlig fastsat regler om importlicensansøgninger, ansøgers status og udstedelse af licenser. Forordningen gælder med forbehold af de supplerende eller fravigende regler, der er fastsat i sektorforordningerne. For at kunne anvende klare bestemmelser bør reglerne for forvaltning af EF-toldkontingenter for import af ris med oprindelse i Egypten tilpasses, idet der vedtages en ny forordning, og forordning (EF) nr. 196/97 ophæves.

- (3) I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2184/96 er der fastsat bestemmelser om åbning af et globalt toldkontingent på 32 000 tons ris pr. produktionsår henhørende under KN-kode 1006 med oprindelse i Egypten. Tolden er den, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1785/2003 i henhold til artikel 11 til 11d, nedsat med 25 % af den pågældende told. Da der muligvis skal anvendes forskellige todsatser, bør der fastsættes nærmere regler for anvendelsen af nedsættelsen på 25 %.

- (4) Med henblik på at forvalte kontingentet korrekt bør de erhvervsdrivende kunne indgive mere end én licensansøgning pr. kontingentperiode, og bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1301/2006 bør derfor fraviges. Af samme grund bør der fastsættes særlige regler for udfærdigelse af licensansøgninger, udstedelse af importlicenser, importlicensers gyldighedsperiode, meddelelse af oplysninger til Kommissionen og passende administrative foranstaltninger, der sikrer, at kontingentmængden ikke overskrides. Under alle omstændigheder fastsættes det i forordning (EF) nr. 1301/2006, at licenser kun kan være gyldige til den sidste dag i kontingentperioden. For at forbedre og forenkle kontrollen med kontingentet bør det fastsættes, at licensansøgninger skal indgives en gang om ugen, og sikkerhedsstillelsen bør fastsættes til et beløb, der svarer til den faktiske risiko.

- (5) Bestemmelserne om det transportdokument og det bevis for præferenceoprindelse, der skal forelægges, når produktet overgår til fri omsætning, er fastlagt i protokol IV til Rådets afgørelse 2004/635/EF af 21. april 2004 om indgåelse af Euro-Middelhavsassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Arabiske Republik Egypten på den anden side ⁽⁷⁾. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for disse dokumenter for det pågældende kontingent.

⁽⁷⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 38.

- (6) Foranstaltningerne bør anvendes fra begyndelsen af det kommende produktionsår, dvs. fra den 1. september 2007.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Det årlige toldkontingent i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2184/96 åbnes den første dag i hvert produktionsår for en mængde på 32 000 tons ris henhørende under KN-kode 1006 med oprindelse i og indført fra Egypten.

Tolden for disse importvarer er den, der er fastsat i henhold til henholdsvis artikel 11, 11a, 11c og 11d i forordning (EF) nr. 1785/2003, nedsat med 25 %.

Kontingentet har løbenummer 09.4094.

2. Forordning (EF) nr. 1291/2000, (EF) nr. 1342/2003 og (EF) nr. 1301/2006 anvendes, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Importlicensansøgningen vedrører en mængde på mindst 100 tons og højst 1 000 tons.

I hver licensansøgning angives en mængde i kg og uden decimal.

2. Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1301/2006 kan ansøgeren indgive mere end én licensansøgning pr. kontingentperiode. En ansøger kan dog kun indgive én licensansøgning pr. uge pr. ottecifret KN-kode.

3. Importlicensansøgningerne indgives til medlemsstaternes myndigheder senest hver fredag kl. 13 Bruxelles-tid.

Artikel 3

1. Licensansøgningen og importlicensen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) I rubrik 7 og 8 angives »Egypten«, og der sættes kryds ved »ja«.
- b) I rubrik 24 anføres en af angivelserne i bilaget.

2. Uanset artikel 12 i forordning (EF) nr. 1342/2003 er sikkerhedsstillelsen for importlicenser på 25 % af den told, der beregnes ifølge artikel 11, 11a, 11c eller 11d i forordning (EF) nr. 1785/2003 og gælder på den dag, hvor licensansøgningen indgives.

Sikkerhedsstillelsen kan dog ikke være mindre end de sikkerhedsstillelser, der er fastsat i henholdsvis artikel 12, litra a), og artikel 12, litra aa), i forordning (EF) nr. 1342/2003.

3. Hvis de mængder, der ansøges om i løbet af en uge, overstiger den disponible kontingentmængde, fastsætter Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1301/2006 senest den fjerde arbejdsdag efter den dag, der er sidste frist for indgivelse af ansøgninger, jf. artikel 2, stk. 3, i denne forordning, tildelingskoefficienten for de mængder, der blev ansøgt om i den foregående uge, og den suspenderer indtil udgangen af kontingentperioden indgivelse af nye ansøgninger om importlicenser.

Ansøgninger, der indgives for indeværende uge, tages ikke i betragtning.

Medlemsstaterne accepterer, at de erhvervsdrivende senest to arbejdsdage efter den dag, hvor forordningen, der fastsætter tildelingskoefficienten, offentliggøres, trækker de licensansøgninger tilbage, for hvilke den mængde, der skal tildeles licens for, er på under 20 tons.

4. Importlicensen udstedes den ottende arbejdsdag efter den dag, der er sidste frist for indgivelse af ansøgninger.

Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1342/2003 er importlicensen gyldig fra den faktiske udstedelsesdato, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000, til udgangen af den følgende måned.

Artikel 4

Produktets overgang til fri omsætning i forbindelse med kontingenterne i artikel 1 sker mod forelæggelse af et transportdokument og et bevis for præferenceoprindelse, der er udstedt i Egypten for det pågældende vareparti i henhold til bestemmelserne i protokol nr. 4 til Euro-Middelhavsaf talen.

Artikel 5

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger i elektronisk form:

- a) Senest kl. 18 Bruxelles-tid den første arbejdsdag efter den dag, der er sidste frist for indgivelse af licensansøgninger, gives der oplysninger om de importlicensansøgninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1301/2006, med opdeling efter ottecifret KN-kode af de samlede mængder, der er ansøgt om licens for.

b) Senest den anden arbejdsdag efter udstedelsen af importlicenser gives der oplysning om udstedte licenser, jf. artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1301/2006, med opdeling efter ottecifret KN-kode af de samlede mængder, der er udstedt importlicenser for, samt de mængder, som licensansøgningerne blev trukket tilbage for i henhold til artikel 3, stk. 3, tredje afsnit.

c) Senest den sidste dag i hver måned gives der oplysning om de samlede mængder, der faktisk overgik til fri omsætning i medfør af dette kontingent i løbet af måneden før den foregående måned, opdelt efter ottecifret KN-kode. Hvis ingen mængder overgik til fri omsætning i løbet af en af disse måneder, fremsendes beskeden »intet«. En sådan meddelelse

er dog ikke påkrævet den tredje måned efter den dag, hvor licensernes gyldighedsperiode udløber.

Artikel 6

Forordning (EF) nr. 196/97 ophæves.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

BILAG

Oplysninger omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b)

- på *bulgarsk*: Ставка на мито, намалена с 25 % (Регламент (ЕО) № 1002/2007)
 - på *spansk*: Derecho de aduana reducido en un 25 % [Reglamento (CE) n° 1002/2007]
 - på *tjekkisk*: Clo snížené o 25 % (nařízení (ES) č. 1002/2007)
 - på *dansk*: Told nedsat med 25 % (forordning (EF) nr. 1002/2007)
 - på *tysk*: um 25 % ermäßigter Zollsatz (Verordnung (EG) Nr. 1002/2007)
 - på *estisk*: 25 % võrra vähendatud tollimaks (Määrus (EÜ) nr 1002/2007)
 - på *græsk*: Δασμός μειωμένος κατά 25 % [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1002/2007]
 - på *engelsk*: Duty reduced by 25 % (Regulation (EC) No 1002/2007)
 - på *fransk*: Droit réduit de 25 % [Règlement (CE) n° 1002/2007]
 - på *irsk*: Laghdú 25 % ar dhleacht (Rialachán (CE) Uimh. 1002/2007)
 - på *italiensk*: Dazio ridotto del 25 % [regolamento (CE) n. 1002/2007]
 - på *lettisk*: Nodoklis, kas samazināts par 25 % (Regula (EK) Nr. 1002/2007)
 - på *litauisk*: 25 % sumažintas muitas (Reglamentas (EB) Nr. 1002/2007)
 - på *ungarsk*: 25 %-kal csökkentett vám-tétel (1002/2007/EK rendelet)
 - på *maltesisk*: Dazju mnaqqas b'25 % (Regolament (KE) Nru 1002/2007)
 - på *nederlandsk*: Douanerecht verminderd met 25 % (Verordening (EG) nr. 1002/2007)
 - på *polsk*: Opłata obniżona o 25 % (rozporządzenie (WE) nr 1002/2007)
 - på *portugisisk*: Direito reduzido em 25 % [Reglamento (CE) n.º 1002/2007]
 - på *rumænsk*: Drept redus cu 25 % [Regulamentul (CE) nr. 1002/2007]
 - på *slovakisk*: Clo znížené o 25 % [nariadenie (ES) č. 1002/2007]
 - på *slovensk*: Znižana dajatev za 25 % (Uredba (ES) št. 1002/2007)
 - på *finsk*: Tulli, jota on alennettu 25 % (asetus (EY) N:o 1002/2007)
 - på *svensk*: Tullsatsen nedsatt med 25 % (förordning (EG) nr 1002/2007).
-

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/53/EF

af 29. august 2007

om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag III til Rådets direktiv 76/768/EØF om kosmetiske midler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

under henvisning til Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fluorforbindelser er på nuværende tidspunkt opført i bilag III, del 1, til direktiv 76/768/EØF og omfattet af de deri fastsatte begrænsninger og betingelser. Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer (VKF) har udtalt, at hvis den eneste kilde til eksponering for fluor er tandpasta indeholdende fluor mellem 1 000 og 1 500 ppm, er der minimal risiko for, at børn under seks år udvikler fluorose, forudsat at tandpastaen anvendes efter forskrifterne. Løbenumrene 26 til 43 og løbenummer 47 og 56 i bilag III, del 1, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (2) Direktiv 76/768/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (3) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag III til direktiv 76/768/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 19. april 2008 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 19. januar 2009.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisninger fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/22/EF (EUT L 101 af 18.4.2007, s. 11).

BILAG

I løbenumrene 26 til 43 og løbenummer 47 og 56 i bilag III, del 1, til direktiv 76/768/EØF indsættes følgende tekst efter hvert nummer i kolonne f:

»For tandpasta, der indeholder mellem 0,1-0,15 % fluorid, og hvorpå det ikke er angivet, at den ikke bør anvendes til børn (f.eks. »kun til voksne«), er følgende mærkning obligatorisk:

»Børn på seks år og derunder: Anvend en mængde svarende til en ært og overvåg børstningen for at minimere indtagelsen. Rådfør dig med tandlægen eller lægen, hvis der også indtages fluorid fra andre kilder.« «

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/54/EF

af 29. august 2007

om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II og III

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter offentliggørelsen af en videnskabelig undersøgelse i 2001 med titlen »Use of permanent hair dyes and bladder cancer risk« konkluderede Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler, som siden ved Kommissionens afgørelse 2004/210/EF ⁽²⁾ blev afløst af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer, at de potentielle risici gav anledning til bekymring. Komitéen anbefalede, at Kommissionen tager yderligere skridt til at kontrollere anvendelsen af kemikalier, der anvendes i hårfarvningsmidler.
- (2) Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer anbefalede endvidere en overordnet strategi for vurdering af sikkerheden af stoffer, der anvendes i hårfarvningsmidler, herunder krav om undersøgelse af sådanne stoffers potentielle genotoksicitet/mutagene egenskaber.
- (3) Som følge af udtalelserne fra Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer aftalte Kommissionen sammen med medlemsstaterne og de berørte parter en overordnet strategi til regulering af stoffer, der anvendes i hårfarvningsmidler, ifølge hvilken industrien skal forelægge en dokumentation omfattende videnskabelige oplysninger om stoffer, der anvendes i hårfarvningsmidler, som skal evalueres af Komitéen.
- (4) Stoffer, for hvilke der ikke findes en ajourført sikkerhedsdokumentation, som giver mulighed for en passende risikovurdering, bør opføres i bilag II.

(5) Dog er 4,4'-diaminodiphenylamin og salte heraf; 4-diethylamino-o-toluidin og salte heraf; N,N-diethyl-p-phenylendiamin og salte heraf; N,N-dimethyl-p-phenylendiamin og salte heraf; og toluen-3,4-diamin og salte heraf i øjeblikket opført under løbenummer 8 og 9 i bilag III, del 1, der er generelle angivelser. De bør derfor udtrykkeligt slettes fra de generelle angivelser i bilag III. Det er mere hensigtsmæssigt i stedet at anføre dem i bilag II. Disse to bilag bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Direktiv 76/768/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(7) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II og III til direktiv 76/768/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. marts 2008 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 18. juni 2008. Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/22/EF (EUT L 101 af 18.4.2007, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 66 af 4.3.2004, s. 45.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. august 2007.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

Direktiv 76/768/EØF ændres således:

1) I bilag II tilføjes følgende løbenumre 1244 til 1328:

Ref.-nr.	Kemisk navn/INCI-navn
»1244	1-Methyl-2,4,5-trihydroxybenzen (CAS-nr. 1124-09-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1245	2,6-Dihydroxy-4-methylpyridin (CAS-nr. 4664-16-8) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1246	5-Hydroxy-1,4-benzodioxan (CAS-nr. 10288-36-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1247	3,4-Methylenedioxyphenol (CAS-nr. 533-31-3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1248	3,4-Methylenedioxyanilin (CAS-nr. 14268-66-7) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1249	Hydroxypyridinone (CAS-nr. 822-89-9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1250	3-Nitro-4-aminophenoxyethanol (CAS-nr. 50982-74-6) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1251	2-Methoxy-4-nitrophenol (CAS-nr. 3251-56-7) (4-Nitroguaiacol) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1252	C.I. Acid Black 131 (CAS-nr. 12219-01-1) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1253	1,3,5-Trihydroxybenzen (CAS-nr. 108-73-6) (Phloroglucinol) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1254	1,2,4-Benzenetriacetate (CAS-nr. 613-03-6) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1255	Ethanol, 2,2'-iminobis-, reaktionsprodukter med epichlorhydrin og 2-nitro-1,4-benzendiamin (CAS-nr. 68478-64-8) (CAS-nr. 158571-58-5) (HC Blue No. 5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1256	N-Methyl-1,4-diaminoanthraquinon, reaktionsprodukter med epichlorhydrin og monoethanolamin (CAS-nr. 158571-57-4) (HC Blue No. 4) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1257	4-Aminobenzensulfonsyre (CAS-nr. 121-57-3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1258	3,3'-(Sulfonylbis(2-nitro-4,1-phenyl)imino)bis(6-(phenylamino)) benzensulfonsyre og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1259	3(eller5)-((4-(Benzylmethylamino)phenyl)azo)-1,2-(eller1,4)-dimethyl-1H-1,2,4-triazolium og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1260	2,2'-((3-Chlor-4-((2,6-dichlor-4-nitrophenyl)azo)phenyl)imino)bisethanol (CAS-nr. 23355-64-8) (Disperse Brown 1) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1261	Benzothiazolium, 2-[[4-[ethyl(2-hydroxyethyl)amino]phenyl]azo]-6-methoxy-3-methyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1262	2-[[4-Chlor-2-nitrophenyl]azo]-N-(2-methoxyphenyl)-3-oxobutanamid (CAS-nr. 13515-40-7) (Pigment Yellow 73) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår

Ref.-nr.	Kemisk navn/INCI-navn
1263	2,2'-[(3,3'-Dichlor[1,1'-biphenyl]-4,4'-diyl)bis(azo)]bis[3-oxo-N-phenylbutanamid] (CAS-nr. 6358-85-6) (Pigment Yellow 12) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1264	2,2'-(1,2-Ethendiyl)bis[5-((4-ethoxyphenyl)azo)benzensulfonsyre] og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1265	2,3-Dihydro-2,2-dimethyl-6-[(4-(phenylazo)-1-naphthalenyl)azo]-1H-pyrimidin (CAS-nr. 4197-25-5) (Solvent Black 3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1266	3(eller5)-[[4-[(7-amino-1-hydroxy-3-sulphonato-2-naphthyl)azo]-1-naphthyl]azo]salicylsyre og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1267	2-Naphthalensulfonsyre, 7-(benzoylamino)-4-hydroxy-3-[[4-[(4-sulfofenyl)azo]phenyl]azo]- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1268	(μ-((7,7'-Iminobis(4-hydroxy-3-((2-hydroxy-5-(N-methylsulphamoyl)phenyl)azo)naphthalen-2-sulphonato))(6-)))dicuprate(2-) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1269	3-[(4-(Acetylamino)phenyl)azo]-4-hydroxy-7-[[[5-hydroxy-6-(phenylazo)-7-sulfo-2-naphthalenyl]amino]carbonyl]amino]-2-naphthalensulfonsyre og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1270	2-Naphthalensulfonsyre, 7,7'-(carbonyldiimino)bis(4-hydroxy-3-[[2-sulfo-4-[(4-sulfofenyl)azo]phenyl]azo]-, (CAS-nr. 25188-41-4) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1271	Ethanaminium, N-(4-[bis[4-(diethylamino)phenyl]methylen]-2,5-cyclohexadien-1-yliden)-N-ethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1272	3H-Indolium, 2-[[[(4-methoxyphenyl)methyl]hydrazono]methyl]-1,3,3-trimethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1273	3H-Indolium, 2-(2-((2,4-dimethoxyphenyl)amino)ethenyl)-1,3,3-trimethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1274	Spritopløselig nigrosin (CAS-nr. 11099-03-9) (Solvent Black 5), når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1275	Phenoxazin-5-ium, 3,7-bis(diethylamino)-, (CAS-nr. 47367-75-9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1276	Benzo[a]phenoxazin-7-ium, 9-(dimethylamino)-, og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1277	6-Amino-2-(2,4-dimethylphenyl)-1H-benz[de]isoquinolin-1,3(2H)-dion (CAS-nr. 2478-20-8) (Solvent Yellow 44) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1278	1-Amino-4-[[4-[(dimethylamino)methyl]phenyl]amino]anthraquinon (CAS-nr. 12217-43-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1279	Laccaic Acid (CI Natural Red 25) (CAS-nr. 60687-93-6) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1280	Benzensulfonsyre, 5-[(2,4-dinitrophenyl)amino]-2-(phenylamino)-, (CAS-nr. 15347-52-1) og salte heraf, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1281	4-[(4-Nitrophenyl)azo]anilin (CAS-nr. 730-40-5) (Disperse Orange 3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1282	4-Nitro-m-phenylenediamine (CAS-nr. 5131-58-8) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1283	1-Amino-4-(methyldamino)-9,10-anthracendion (CAS-nr. 1220-94-6) (Disperse Violet 4) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår

Ref.-nr.	Kemisk navn/INCI-navn
1284	N-Methyl-3-nitro-p-phenylenediamine (CAS-nr. 2973-21-9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1285	N1-(2-Hydroxyethyl)-4-nitro-o-phenylendiamin (CAS-nr. 56932-44-6) (HC Yellow No. 5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1286	N1-(Tris(hydroxymethyl)methyl-4-nitro-1,2-phenylendiamin (CAS-nr. 56932-45-7) (HC Yellow No. 3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1287	2-Nitro-N-hydroxyethyl-p-anisidin (CAS-nr. 57524-53-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1288	N,N'-Dimethyl-N-Hydroxyethyl-3-nitro-p-phenylenediamine (CAS-nr. 10228-03-2) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1289	3-(N-Methyl-N-(4-methylamino-3-nitrophenyl)amino)propan-1,2-diol (CAS-nr. 93633-79-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1290	4-Ethylamino-3-nitrobenzoesyre (CAS-nr. 2788-74-1) (N-Ethyl-3-Nitro PABA) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1291	(8-[(4-Amino-2-nitrophenyl)azo]-7-hydroxy-2-naphthyl)trimethylammonium og salte heraf, undtagen Basic Red 118 (CAS-nr. 71134-97-9) som urenhed i Basic Brown 17, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1292	5-((4-(Dimethylamino)phenyl)azo)-1,4-dimethyl-1H-1,2,4-triazolium og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1293	m-Phenylendiamin, 4-(phenylazo)-, (CAS-nr. 495-54-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1294	1,3-Benzendiamin, 4-methyl-6-(phenylazo)- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1295	2,7-Naphthalendisulfonsyre, 5-(acetylamino)-4-hydroxy-3-((2-methylphenyl)azo)- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1296	4,4'-[(4-Methyl-1,3-phenylen)bis(azo)]bis[6-methyl-1,3-benzendiamin] (CAS-nr. 4482-25-1) (Basic Brown 4) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1297	Benzenaminium, 3-[[4-[[diamino(phenylazo)phenyl]azo]-2-methylphenyl]azo]-N,N,N-trimethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1298	Benzenaminium, 3-[[4-[[diamino(phenylazo)phenyl]azo]-1-naphthalenyl]azo]-N,N,N-trimethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1299	Ethanaminium, N-[4-[(4-(diethylamino)phenyl)phenylmetylen]-2,5-cyclohexadien-1-yliden]-N-ethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1300	9,10-Anthracendion, 1-[(2-hydroxyethyl)amino]-4-(methylamino)- (CAS-nr. 86722-66-9) og derivater og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1301	1,4-Diamino-2-methoxy-9,10-anthracendion (CAS-nr. 2872-48-2) (Disperse Red 11) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1302	1,4-Dihydroxy-5,8-bis[(2-hydroxyethyl)amino]anthraquinon (CAS-nr. 3179-90-6) (Disperse Blue 7) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1303	1-[(3-Aminopropyl)amino]-4-(methylamino)anthraquinon og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1304	N-[6-[(2-Chlor-4-hydroxyphenyl)imino]-4-methoxy-3-oxo-1,4-cyclohexadien-1-yl]acetamid (CAS-nr. 66612-11-1) (HC Yellow No. 8) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår

Ref.-nr.	Kemisk navn/INCI-navn
1305	[6-[[3-Chlor-4-(methylamino)phenyl]imino]-4-methyl-3-oxocyclohexa-1,4-dien-1-yl]urea (CAS-nr. 56330-88-2) (HC Red No. 9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1306	Phenothiazin-5-ium, 3,7-bis(dimethylamino)- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1307	4,6-Bis(2-Hydroxyethoxy)-m-Phenylendiamin og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1308	5-Amino-2,6-Dimethoxy-3-Hydroxypyridine (CAS-nr. 104333-03-1) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1309	4,4'-Diaminodiphenylamine (CAS-nr. 537-65-5) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1310	4-Diethylamino-o-toluidin (CAS-nr. 148-71-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1311	N,N-Diethyl-p-phenylendiamin (CAS-nr. 93-05-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1312	N,N-Dimethyl-p-phenylenediamine (CAS-nr. 99-98-9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1313	Toluene-3,4-Diamine (CAS-nr. 496-72-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1314	2,4-Diamino-5-methylphenoxyethanol (CAS-nr. 141614-05-3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1315	6-Amino-o-cresol (CAS-nr. 17672-22-9) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1316	Hydroxyethylaminomethyl-p-aminophenol (CAS-nr. 110952-46-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1317	2-Amino-3-nitrophenol (CAS-nr. 603-85-0) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1318	2-Chloro-5-nitro-N-hydroxyethyl-p-phenylenediamine (CAS-nr. 50610-28-1) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1319	2-Nitro-p-phenylenediamine (CAS-nr. 5307-14-2) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1320	Hydroxyethyl-2,6-dinitro-p-anisidine (CAS-nr. 122252-11-3) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1321	6-Nitro-2,5-pyridinediamine (CAS-nr. 69825-83-8) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1322	Phenazinium, 3,7-diamino-2,8-dimethyl-5-phenyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1323	3-Hydroxy-4-[(2-hydroxynaphthyl)azo]-7-nitronaphthalen-1-sulphonsyre (CAS-nr. 16279-54-2) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1324	3-[(2-Nitro-4-(trifluoromethyl)phenyl)amino]propan-1,2-diol (CAS-nr. 104333-00-8) (HC Yellow No. 6) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1325	2-[(4-Chlor-2-nitrophenyl)amino]ethanol (CAS-nr. 59320-13-7) (HC Yellow No. 12) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1326	3-[[4-[(2-Hydroxyethyl)Methylamino]-2-Nitrophenyl]Amino]-1,2-Propandiol (CAS-nr. 173994-75-7) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår

Ref.-nr.	Kemisk navn/INCI-navn
1327	3-[[4-[Ethyl(2-Hydroxyethyl)Amino]-2-Nitrophenyl]Amino]-1,2-Propandiol (CAS-nr. 114087-41-1) og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår
1328	Ethanaminium, N-[4-[[4-(diethylamino)phenyl][4-(ethylamino)-1-naphthalenyl]methylen]-2,5-cyclohexadien-1-yliden]-N-ethyl- og salte heraf, når de bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår»

2) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) I del 1 foretages følgende ændringer:

- i) løbenummer 8 i kolonne b affattes således: »p-Phenylendiamin, nitrogensubstituerede derivater og salte heraf; nitrogensubstituerede derivater af o-phenylendiamin, bortset fra de derivater, der er anført andetsteds i dette bilag og under løbenummer 1309, 1311 og 1312 i bilag II«
- ii) løbenummer 9 i kolonne b affattes således: »Diaminotoluener, nitrogensubstituerede derivater og salte heraf, med undtagelse af de stoffer, der er anført under løbenummer 364, 1310 og 1313 i bilag II«.

b) I del 2 slettes løbenummer 1, 2, 8, 13, 15, 30, 41, 43, 45, 46, 51, 52, 53, og 54.

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. august 2007

om tildeling af ekstra havdage til Irland og Det Forenede Kongerige til et forbedret program for observatørdækning i overensstemmelse med bilag IIA til Rådets forordning (EF) nr. 41/2007

(meddelt under nummer K(2007) 3983)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(2007/593/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger⁽¹⁾, særlig bilag IIA, punkt 11.4 og 11.5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag IIA til forordning (EF) nr. 41/2007 angiver bl.a. det maksimale antal dage pr. år, et EF-fartøj må være til stede i Det Irske Hav, når det medfører trawl, snurrevod og lignende redskaber, undtagen bomtrawl.
- (2) Ifølge forordning (EF) nr. 41/2007 kan Kommissionen tildele medlemsstaterne seks eller tolv ekstra havdage i Det Irske Hav på grundlag af et forbedret program for observatørdækning.
- (3) Irland og Det Forenede Kongerige forelagde den 30. april 2007 et fælles forslag til et sådant program. Forslaget blev godkendt den 13. juni 2007.

- (4) I betragtning af det forbedrede observatørdækningsprogram bør der, afhængigt af de medførte fiskeredskabers maskestørrelse, tildeles enten seks eller tolv ekstra havdage i Det Irske Hav til fartøjer, der fører Irlands eller Det Forenede Kongeriges flag —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For fartøjer, der fører Irlands eller Det Forenede Kongeriges flag, og som deltager i det forbedrede observatørdækningsprogram, der blev forelagt den 30. april 2007, forhøjes det maksimale antal havdage, som anført i tabel I i bilag IIA til forordning (EF) nr. 41/2007, i det område, der er nævnt i samme bilags punkt 2.1, litra c):

- a) med seks dage for fartøjer, der medfører redskaber som omhandlet i nævnte bilags punkt 4.1, litra a), nr. iv) og v)
- b) med tolv dage for fartøjer, der medfører redskaber som omhandlet i nævnte bilags punkt 4.1, litra a), bortset fra de i punkt 4.1, litra a), nr. iv) og v), omhandlede redskaber.

Artikel 2

1. Syv dage efter offentliggørelsen af denne beslutning i *Den Europæiske Unions Tidende* forelægger Irland og Det Forenede Kongerige Kommissionen en fuldstændig liste over de fartøjer, der er udvalgt til at deltage i det forbedrede observatørdækningsprogram.

⁽¹⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 22).

2. Kun fartøjer, der er udvalgt, og som har deltaget i det forbedrede observatordækningsprogram indtil dets afslutning, kan få del i den i artikel 1 nævnte tildeling af ekstra dage.

Artikel 3

To måneder efter afslutningen af det forbedrede observatordækningsprogram forelægger Irland og Det Forenede Kongerige Kommissionen en rapport om resultaterne af programmet.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. august 2007.

På Kommissionens vegne

Joe BORG

Medlem af Kommissionen

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

FINANSFORORDNING, DER GÆLDER FOR EUROJUST

EUROJUST-KOLLEGIET,

som henviser til Rådets beslutning af 28. februar 2002 om etablering af Eurojust med henblik på at styrke bekæmpelsen af alvorlig kriminalitet og i særdeleshed, hvad angår artikel 37 heraf, og

som henviser til Kommissionens beslutning om at acceptere de af Eurojust anmodede afvigelser i forhold til Kommissionens forordning (EF, Eurotom) nr. 2343/2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget,

idet det bemærkes, at:

- (1) Eurojust er et selvstændigt retssubjekt, som har det fulde ansvar for at udarbejde og implementere sit eget budget.
- (2) Det er nødvendigt at definere reglerne for udarbejdelse og implementering af Eurojusts budget samt de regler, der styrer regnskabsaflæggelse og revision af regnskabet.
- (3) Det er også nødvendigt at definere de beføjelser og det ansvar, som Eurojusts kollegie, den anvisningsberettigede, regnskabsføreren, forskudsbestyreren og den interne revisor har.
- (4) Der skal etableres effektive kontrolsystemer med henblik på at beskytte de Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser.
- (5) Da Eurojust er finansieret af årlige tilskud, som konteres Fællesskabets budget, skal tidsplanen for etablering af budgettet, aflæggelse af regnskabet og tildeling af decharge stemme overens med de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning.

- (6) Af samme årsag skal Eurojust opfylde de samme krav som Fællesskabets institutioner med hensyn til tildeling af offentlige aftaler og bevillinger. I denne sammenhæng er en henvisning til de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning tilstrækkelig.
- (7) Finansforordningen skal afspejle de specifikke krav, der stilles til Eurojust som et civilretligt samarbejdsorgan. Den bør tage det følsomme arbejde, der udføres af Eurojust, i betragtning, i særdeleshed i forbindelse med undersøgelser og retsforfølgelser.
- (8) Den finansforordning, der gælder for Eurojusts budget, skal vedtages enstemmigt af kollegiet, efter at Kommissionen er blevet rådspurgt.
- (9) Kommissionen har givet sit samtykke til nærværende forordning, herunder afvigelsen fra rammefinansforordningen,

HAR UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND

Artikel 1

Denne forordning fastlægger det hovedprincip og de regler, der styrer etablering og implementering af Eurojusts budget.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Grundretsakten«: Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 63 af 6.3.2002 s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2003/659/RIA (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44).

- 2) »Eurojust«: den civilretlige samarbejdsenhed, der er etableret som følge af Grundretsakten for Eurojust, som et organ under Den Europæiske Union
- 3) »kollegie«: den enhed, der henvises til i artikel 10, stk. 1, i Grundretsakten for Eurojust
- 4) »direktør«: den person, der henvises til i artikel 29 og artikel 36, stk. 1, i Grundretsakten for Eurojust
- 5) »ansatte«: direktøren samt det personale, der henvises til i artikel 30 i Grundretsakten for Eurojust
- 6) »budget«: Eurojusts budget, som der henvises til i artikel 34 i Grundretsakten for Eurojust
- 7) »budgetmyndighed«: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union
- 8) »den generelle finansforordning«: Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾
- 9) »rammefinansforordning«: Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende for de Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾
- 10) »gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning«: detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, som anført i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽³⁾
- 11) »gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust«: gennemførelsesbestemmelserne i nærværende forordning
- 12) »de finansielle bestemmelser for Eurojust«: Grundretsakten for Eurojust, nærværende finansforordning og gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust

- 13) »vedtægten«: ordninger og forordninger, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

AFSNIT II

BUDGETPRINCIPPER*Artikel 3*

Eurojusts budget opstilles og gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og under overholdelse af principperne om enhed og korrekthed, etårighed, ligevægt, regningsenhed, bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning samt klarhed og åbenhed.

KAPITEL 1

Principperne om enhed og realistisk budget*Artikel 4*

Budgettet er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der skønnes nødvendige for gennemførelse af Grundretsakten for Eurojust.

Artikel 5

Budgettet omfatter:

- a) egne indtægter, bestående af alle afgifter og gebyrer og — uden præjudice for artikel 51 — de renter, som Eurojust måtte modtage for sine tjenester i kraft af de opgaver, det pålægges, samt eventuelle andre indtægter
- b) indtægter omfattende eventuelle finansielle bidrag fra de medlemsstater, hvor organet har sæde
- c) et tilskud ydet af De Europæiske Fællesskaber
- d) formålsbestemte indtægter med henblik på finansiering af specifikke udgifter, jf. artikel 19, stk. 1
- e) udgifter for Eurojust, herunder administrative udgifter.

Artikel 6

1. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost.

⁽¹⁾ EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ EUT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

2. Der må ikke opføres bevillinger på budgettet, der ikke svarer til en udgift, der skønnes nødvendig.

3. Der kan ikke indgås forpligtelse eller udstedes betalingsanvisning for en udgift ud over de bevillinger, der er godkendt i henhold til budgettet.

KAPITEL 2

Princippet om etårighed

Artikel 7

Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 8

1. Budgettet omfatter opdelte bevillinger og ikke-opdelte bevillinger, der giver anledning til forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

2. Forpligtelsesbevillinger dækker de samlede omkostninger ved de retlige forpligtelser, der indgås i det pågældende regnskabsår.

3. Betalingsbevillinger dækker de betalinger, der er nødvendige til opfyldelse af retlige forpligtelser, der er indgået i løbet af regnskabsåret og/eller tidligere regnskabsår.

4. Administrationsbevillingerne er ikke-opdelte bevillinger. Administrationsudgifter i medfør af kontrakter, der dækker perioder på mere end ét regnskabsår, enten i overensstemmelse med lokal sædvane, eller fordi der er tale om levering af udstyr, konteres budgettet for det regnskabsår, hvori de afholdes.

Artikel 9

1. Eurojusts indtægter, som omhandlet i artikel 5, opføres på regnskabet for et regnskabsår på grundlag af de beløb, der er oppebåret i løbet af regnskabsåret.

2. Eurojusts indtægter giver anledning til et tilsvarende beløb i betalingsbevillinger.

3. De afsatte bevillinger på budgettet for et regnskabsår kan kun anvendes til dækning af udgifter, som der er indgået

forpligtelser for, og som er betalt i det pågældende regnskabsår, samt til dækning af skyldige beløb som følge af forpligtelser fra tidligere regnskabsår.

4. Forpligtelserne opføres på grundlag af de retlige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december.

5. Betalingerne opføres for et regnskabsår på grundlag af de betalinger, som regnskabsføreren foretager senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.

Artikel 10

1. Bevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, bortfalder.

De kan imidlertid fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår, hvis kollegiet træffer beslutning herom senest den 15. februar i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2-7.

2. Bevillinger til personaleudgifter kan ikke gøres til genstand for overførsel.

3. For så vidt angår forpligtelsesbevillinger under de opdelte bevillinger samt ikke-opdelte bevillinger, som der ved regnskabsårets afslutning endnu ikke er indgået forpligtelser for, kan fremførslen vedrøre beløb svarende til de forpligtelsesbevillinger, for hvilke hovedparten af de forberedende stadier af forpligtelsesproceduren, som skal defineres i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust, er afsluttet pr. 31. december; der kan indgås forpligtelser for disse beløb til og med den 31. marts det følgende år.

4. For så vidt angår betalingsbevillinger under de opdelte bevillinger, kan fremførslen vedrøre beløb, der er nødvendige til opfyldelse af tidligere indgåede forpligtelser eller er knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når de bevillinger, der er opført under de pågældende poster på budgettet for det følgende regnskabsår, ikke kan dække behovet. Eurojust skal i første række anvende de for det indeværende regnskabsår godkendte bevillinger og må kun anvende fremførte bevillinger, når førstnævnte bevillinger er opbrugt.

5. Ikke-opdelte bevillinger, der svarer til forpligtelser, som er behørigt indgået ved regnskabsårets afslutning, fremføres automatisk, dog kun til det følgende regnskabsår.

6. Fremførte bevillinger, for hvilke der ikke er indgået forpligtelser pr. 31. marts i regnskabsår $n+1$, annulleres automatisk.

De således fremførte bevillinger fremgår af regnskabet.

7. Disponible bevillinger pr. 31. december hidrørende fra de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 19, fremføres automatisk.

Disponible bevillinger, der svarer til fremførte formålsbestemte indtægter, skal anvendes først.

Artikel 11

Når forpligtelser — som følge af, at de aktioner, hvortil bevillingerne er afsat, ikke eller kun delvis er gennemført — annulleres i et senere regnskabsår end det regnskabsår, i hvilket der blev indgået forpligtelser, bortfalder de tilsvarende bevillinger.

Artikel 12

Der kan indgås forpligtelser for bevillingerne på budgettet med virkning fra 1. januar, så snart budgettet er blevet endeligt vedtaget.

Artikel 13

1. For løbende forvaltningsudgifter kan der fra den 15. november hvert år indgås forudgående forpligtelser, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, der er opført under den tilsvarende budgetpost for det løbende regnskabsår. De kan ikke vedrøre nye udgifter, som ikke er principielt godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

2. Udgifter, der skal betales forud, som f.eks. lejeudgifter, kan fra den 1. december give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår.

Artikel 14

1. Er budgettet ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, finder nedenstående regler anvendelse på forpligtelser og betalinger vedrørende udgifter, der ville have kunnet konteres under en bestemt budgetpost i forbindelse med gennemførelsen af det seneste behørigt vedtagne budget.

2. Der kan for hvert kapitel indgås forpligtelser for indtil en fjerdedel af det foregående regnskabsårs samlede godkendte bevillinger for det pågældende kapitel, forhøjet med en tolvtedel for hver forløben måned.

Der kan for hvert kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs godkendte bevillinger for det pågældende kapitel.

Det loft for bevillingerne, der er fastsat i oversigten over indtægter og udgifter, kan ikke overskrides.

3. Hvis kontinuiteten i Eurojusts virksomhed og forvaltningshensyn nødvendiggør det, kan kollegiet, på direktørens anmodning, bevilge to eller flere foreløbige tolvtede dele til såvel forpligtelser som betalinger ud over dem, der automatisk er til rådighed efter stk. 1 og 2.

De yderligere tolvtede dele bevilges med en tolvtedels fulde beløb og kan ikke opdeles.

KAPITEL 3

Princippet om balance

Artikel 15

1. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og betalingsbevillinger.

2. Forpligtelsesbevillingerne kan ikke overstige beløbet for Fællesskabets tilskud, forhøjet med de egne indtægter og eventuelle andre indtægter som omhandlet i artikel 5.

3. Eurojust kan ikke optage lån.

4. De midler, der udbetales til Eurojust, udgør i forhold til dettes budget et tilskud til opnåelse af balance, som har karakter af en forfinansiering, jf. artikel 81, stk. 1, litra b), nr. i), i den generelle finansforordning.

Artikel 16

1. Hvis saldoen for opgørelsen over resultatet, jf. artikel 81, er positiv, betales den tilbage til Kommissionen indtil et beløb svarende til det fællesskabstilskud, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret. Den del af saldoen, som overstiger det fællesskabstilskud, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, opføres på budgettet for det følgende regnskabsår som indtægt.

Forskellen mellem det fællesskabstilskud, der er opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (i det følgende benævnt »det almindelige budget«), og det tilskud, der rent faktisk er udbetalt til organet, annulleres.

2. Hvis den saldo, der fremkommer på den resultatopgørelse, der er omhandlet i artikel 81, er negativ, opføres den på budgettet for det følgende regnskabsår.

3. Indtægter eller betalingsbevillinger opføres på budgettet under budgetbehandlingen gennem forelæggelse af en ændringskrivelse og under budgettets gennemførelse ved ændringsbudget.

KAPITEL 4

Princippet om én regningsenhed

Artikel 17

Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges i euro.

Af hensyn til likviditetsstyringen kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren dog gennemføre transaktioner i nationale valutaer på nærmere vilkår, der fastlægges i gennemførselsbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust.

KAPITEL 5

Princippet om bruttoopgørelse

Artikel 18

Samtlige indtægter skal dække samtlige betalingsbevillinger, jf. dog artikel 19. Indtægter og udgifter opføres uden indbyrdes modregning, jf. dog artikel 21.

Artikel 19

1. Følgende kategorier af indtægter er formålsbestemt til finansiering af bestemte former for udgifter:

- a) indtægter, der har et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og arv
- b) bidrag fra medlemsstaterne, tredjelande og diverse organer til Eurojusts aktiviteter, hvis dette er forudsat i den aftale, der er indgået mellem Eurojust og de pågældende medlemsstater, tredjelande og organer.

2. Enhver indtægt efter stk. 1 skal dække samtlige direkte eller indirekte udgifter, som den pågældende aktivitet eller det pågældende formål medfører.

3. Budgettet skal indeholde posteringsmuligheder for de kategorier af formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 1, og beløbet skal så vidt muligt anføres.

Artikel 20

1. Direktøren kan modtage enhver form for donation til fordel for Eurojust, såsom fondsmidler, tilskud, gaver og arv.

2. Donationer, der vil kunne medføre forpligtelser, kan kun modtages efter forudgående godkendelse fra kollegiet, der udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Hvis kollegiet ikke træffer afgørelse inden for denne frist, anses donationen for at være accepteret.

Artikel 21

1. Beløb, der kan fratrækkes betalingsanmodninger, fakturaer eller opgørelser, som i så tilfælde betales med nettobeløbet, skal være specificeret i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust.

Prisnedslag, bonus og rabatter fratrukket fakturaer og betalingsanmodninger opføres ikke som Eurojusts indtægter.

2. Priser på varer og andre tjenesteydelser leveret til Eurojust skal opføres på budgettet med beløbet eksklusive afgifter, hvis de omfatter afgifter, der refunderes

a) enten af medlemsstaterne i henhold til protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, af værtslandet på basis af hjemstedsaftalen eller andre relevante aftaler

b) eller af en medlemsstat eller af tredjelande i henhold til relevante aftaler.

Nationale afgifter, som Eurojust eventuelt har afholdt midlertidigt i henhold til første afsnit, opføres på en midlertidig konto, indtil de er refunderet af de pågældende medlemsstater.

3. En eventuel negativ saldo opføres som en udgift på budgettet.

4. Der kan justeres for kursdifferencer, som registreres under budgetgennemførelsen. Det positive eller negative slutresultat indregnes i regnskabsårets saldo.

KAPITEL 6

Princippet om specificering

Artikel 22

Bevillingerne fordeles på afsnit og kapitler; kapitlerne underinddeles i artikler og konti.

Artikel 23

1. Direktøren kan foretage overførsler fra en artikel til en anden inden for hvert kapitel.

Han underretter snarest muligt kollegiet om overførsler, der er foretaget i medfør af første afsnit.

2. Direktøren kan foretage overførsler fra et afsnit til et andet og fra et kapitel til et andet, dog højst på 10 % af regnskabsårets bevillinger. Denne skal hurtigst muligt underrette kollegiet om eventuelle foretagne overførsler mellem afsnit og kapitler. Ud over en grænse på 10 % kan denne foreslå kollegiet, at der foretages overførsler fra et afsnit til andet eller fra et kapitel til et andet inden for et afsnit. Kollegiet har en frist på en måned til at gøre indsigelse mod sådanne overførsler; efter denne frist anses overførslen som vedtaget.

3. Forslagene til overførsler og de overførsler, der er foretaget i overensstemmelse med nærværende artikel, ledsages af relevante og detaljerede begrundelser med en redegørelse for bevillingsanvendelsen og de anslåede behov indtil regnskabsårets udgang såvel for de poster, hvortil bevillingerne overføres, som for de poster, hvorfra bevillingerne overføres.

Artikel 24

1. Der kan kun overføres bevillinger til budgetposter, hvorunder der på budgettet er opført en bevilling eller er anført et pro memoria (p.m.).

2. Bevillinger, der modsvarer af formålsbestemte indtægter, kan kun overføres, hvis disse indtægter bevarer deres oprindelige formål.

KAPITEL 7

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

Artikel 25

1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i

overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som Eurojust anvender til gennemførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der skal opstilles specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger for alle de aktivitetsområder, som budgettet omfatter. Det kontrolleres ved hjælp af resultatindikatorer fastsat for hver enkelt aktivitet, om disse målsætninger er opfyldt, og Eurojusts direktør fremsender oplysninger til kollegiet. Disse oplysninger fremsendes snarest muligt hvert år og skal senest foreligge i de dokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag.

4. Med henblik på at forbedre beslutningstagningen foretager Eurojust regelmæssigt forudgående og efterfølgende evalueringer af programmer eller foranstaltninger. Disse evalueringer skal omfatte alle de programmer og aktiviteter, der giver anledning til store udgifter, og resultaterne af evalueringerne meddeles kollegiet.

5. De målsætninger og foranstaltninger, der er anført i paragraf 3 og 4, skal ikke finde anvendelse for sagsrelateret arbejde.

KAPITEL 8

Princippet om klarhed og åbenhed

Artikel 26

1. Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.

2. Budgettet og ændringsbudgetterne offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *Den Europæiske Unions Tidende* senest to måneder efter vedtagelsen.

AFSNIT III

OPSTILLING AF BUDGETTET OG STRUKTUR

KAPITEL 1

Budgettets opstilling

Artikel 27

1. Budgettet opstilles i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten for Eurojust.

2. Hvert år skal direktøren udarbejde og fremsende et overslag over udgifter og indtægter for Eurojust for det følgende regnskabsår til kollegiets godkendelse.

3. Kollegiet skal udarbejde et overslag over udgifter og indtægter for Eurojust, herunder de generelle retningslinjer, der ligger til grund for overslaget, på basis af det udkast, der er udarbejdet af direktøren. Kollegiet skal fremsende overslaget og retningslinjerne til Kommissionen senest den 31. marts.

4. Overslaget over indtægter og udgifter for Eurojust skal indeholde:

- a) en stillingsfortegnelse, der angiver antallet af faste og midlertidige stillinger i hver lønklasse inden for hver kategori, som godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne
- b) i tilfælde af en forøgelse i antallet af stillinger, en begrundelse for de nye stillinger, der anmodes om
- c) et kvartaloverslag over kasseud- og kasseindbetalinger.

5. På basis af overslaget skal Kommissionen i det første udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget foreslå et beløb for det årlige tilskud samt et antal stillinger af permanent eller midlertidig karakter samt fremsende dette forslag til budgetmyndigheden i henhold til EF-traktatens artikel 272.

6. Budgetmyndigheden vedtager Eurojusts stillingsfortegnelse samt enhver senere ændring af denne under overholdelse af bestemmelserne i artikel 32, stk. 1.

7. Inden starten af budgetåret skal kollegiet vedtage budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, som defineret under artikel 34, stk. 1, tredje punktum, i Grundretsakten for Eurojust, på basis af det årlige tilskud og de af budgetmyndigheden godkendte stillinger i henhold til stk. 6, idet det justeres i overensstemmelse med de finansielle bidrag, der er givet til Eurojust, samt midler fra andre kilder.

Artikel 28

Enhver ændring af budgettet, herunder af stillingsfortegnelsen, er genstand for et ændringsbudget, der vedtages efter samme procedure som det oprindelige budget, i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten for Eurojust og artikel 27.

KAPITEL 2

Budgettets struktur og udformning

Artikel 29

Budgettet omfatter en oversigt over indtægter og en oversigt over udgifter.

Artikel 30

I det omfang, hvor arten af Eurojusts aktiviteter berettiger det, skal oversigten over udgifter være opstillet efter en kontoplan opdelt efter formål. Kontoplanen fastlægges af Eurojust og sonderer klart mellem administrationsbevillinger og aktionsbevillinger.

Artikel 31

Budgettet viser:

1) i oversigten over indtægterne:

- a) overslag over Eurojusts indtægter i det pågældende regnskabsår
- b) de anslåede indtægter i det foregående regnskabsår og indtægterne i regnskabsåret n-2
- c) relevante anmærkninger for hver indtægtspost

2) i oversigten over udgifter:

- a) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det pågældende regnskabsår
- b) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det foregående regnskabsår samt de indgåede udgiftsforpligtelser og betalte udgifter i regnskabsåret n-2
- c) en oversigt over forfaldsplanerne for de betalinger, der skal foretages i efterfølgende regnskabsår som følge af budgetmæssige forpligtelser indgået i tidligere regnskabsår
- d) de relevante anmærkninger for hver underinddeling.

Artikel 32

1. Den stillingsfortegnelse, der er omhandlet i artikel 27, skal ud for det antal stillinger, der godkendes for det pågældende regnskabsår, vise antallet af godkendte stillinger for det foregående regnskabsår samt antallet af reelt besatte stillinger.

Dette er en absolut grænse for Eurojust; ingen udnævnelser kan finde sted ud over denne grænse. Dog kan kollegiet ændre stillingsfortegnelsen med indtil 10 % af de godkendte stillinger, undtagen for så vidt angår lønklasse A*16, A*15, A*14 og A*13, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) omfanget af personalebevillingerne for hele regnskabsåret må ikke berøres
- b) det samlede antal godkendte stillinger for hver stillingsfortegnelse må ikke overskrides.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan virkningerne af deltidstjeneste, der er godkendt af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægten, udlignes gennem nyudnævnelser.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Direktøren udøver funktionen som anvisningsberettiget. På eget ansvar og inden for rammerne af de givne bevillinger gennemfører han budgettet, både med hensyn til indtægter og udgifter, i overensstemmelse med finansforordningen for Eurojust.

Artikel 34

1. Direktøren kan uddelegere sine beføjelser vedrørende gennemførelsen af budgettet til ansatte i Eurojust, der er omfattet af »Vedtægten«, på de betingelser, der er fastlagt ved finansforordningen for Eurojust. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

2. Den, der foretager delegeringen, kan uddelegere modtagne beføjelser under de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i forordningen for Eurojust. Enhver uddelegering kræver direktørens udtrykkelige godkendelse.

Artikel 35

1. Det er forbudt de finansielle aktører, jf. kapitel 2 i dette afsnit, at foretage handlinger som led i budgetgennemførelsen,

der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Eurojusts interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.

2. Der er tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en aktør i budgetgennemførelsen eller en intern revisor, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller ethvert andet interessefællesskab med modtageren.

3. Den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed er den pågældende aktørs hierarkisk foresatte. Hvis aktøren er direktøren, er kollegiet den hierarkisk foresatte.

Artikel 36

1. Budgettet gennemføres af direktøren i de tjenester, som er undergivet hans myndighed.

2. I det omfang, det er nødvendigt, kan opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser, på kontraktbasis overlades til eksterne, privatretlige enheder eller organer.

KAPITEL 2

Finansielle aktører

Afdeling 1 — Princippet om adskillelse af funktioner

Artikel 37

Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører er adskilte og indbyrdes uforenelige.

Afdeling 2 — Den anvisningsberettigede

Artikel 38

1. Den anvisningsberettigede skal sørge for, at indtægter modtages og udgifter afholdes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.

2. Afholdelse af udgifter omfatter, at den anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter udgifter og anviser betalinger samt foretager de handlinger, der er nødvendige forud for anvendelsen af bevillingerne.

3. Modtagelse af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastlæggelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Den omfatter om nødvendigt også afkald på fastsatte fordringer.

4. Den anvisningsberettigede etablerer de minimumsstandards, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust. Disse minimumsstandards skal udarbejdes på basis af de standarder, som Kommissionen har fastlagt for sine egne tjenestegrene, og under hensyn til de risici, der er forbundet med forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur samt interne forvaltnings- og kontrolsystemer og -procedurer, der er tilpasset opgaverne, herunder om nødvendigt efterfølgende kontrol.

Den anvisningsberettigede etablerer inden for sine tjenester bl.a. en ekspertise- og rådgivningsfunktion, som skal hjælpe ham med at forebygge risici i forbindelse med hans aktiviteter.

5. Inden der gives tilladelse til en transaktion, skal dens operationelle og finansielle aspekter kontrolleres af andre ansatte end den ansatte, der har indledt transaktionen. Indledning og forudgående og efterfølgende kontrol af en transaktion er adskilte funktioner.

6. Den anvisningsberettigede opbevarer bilagene vedrørende gennemførte transaktioner i fem år at regne fra datoen for beslutningen om meddelelse af decharge for gennemførelse af budgettet.

Artikel 39

1. Ved iværksættelse af en transaktion som omhandlet i artikel 38, stk. 5, forstås samtlige handlinger som forberedelse til, at de kompetente anvisningsberettigede, der er omhandlet i artikel 33 og 34, vedtager handlingerne til budgetgennemførelsen.

2. Ved forudgående kontrol af en transaktion som omhandlet i artikel 38, stk. 5, forstås al forudgående kontrol, der iværksættes af den kompetente anvisningsberettigede for at kontrollere de operationelle og finansielle aspekter.

3. Hver transaktion er genstand for mindst én forudgående kontrol. Kontrollen har til formål bl.a. at fastslå:

- a) udgiftens formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser
- b) anvendelsen af det i artikel 25 omhandlede princip om forsvarlig økonomisk forvaltning.

4. Formålet med en efterfølgende kontrol af bilag og, om nødvendigt, en kontrol på stedet er at sikre, at de transaktioner, der er finansieret over budgettet, er gennemført korrekt, og at specielt de kriterier, der er omhandlet i stk. 3, er overholdt. Denne kontrol kan foretages stikprøvevis og på grundlag af en risikoanalyse.

5. De tjenestemænd eller andre ansatte, der er ansvarlige for den i stk. 2 og 4 omhandlede kontrol, er forskellige fra dem, der foretager den i stk. 1 omhandlede iværksættelse, og de er ikke underordnet disse.

6. Enhver ansat med ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af Eurojust og er baseret på de standarder, Kommissionen har fastlagt for sine egne tjenestegrene.

Artikel 40

1. Den anvisningsberettigede redegør over for kollegiet for sin virksomhed i en årsberetning (i det følgende benævnt »den anvisningsberettigedes beretning«), ledsaget af oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen. Rapporten omfatter resultaterne af hans transaktioner i forhold til de mål, der er opstillet for de ikke-sagsrelaterede transaktioner, risiciene i forbindelse med transaktionerne, en redegørelse for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet og for, hvordan det interne kontrolsystem har fungeret. Den interne revisor, jf. artikel 71, gør sig bekendt med årsberetningen og med de øvrige fremlagte oplysninger.

2. Kollegiet fremsender hvert år senest den 15. juni en analyse og en evaluering af den anvisningsberettigedes årsberetning vedrørende det forrige regnskabsår til budgetmyndigheden og Revisionsretten. Denne analyse og evaluering medtages i årsberetningen for Eurojust i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten.

Artikel 41

Enhver ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler, med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller med de faglige regler, han skal overholde, underretter skriftligt direktøren eller, hvis denne ikke reagerer inden for en rimelig frist, den i artikel 47, stk. 4, omhandlede instans samt kollegiet. Er der tale om en ulovlig aktivitet, om svig eller om bestikkelse, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, underretter han de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

Artikel 42

I det tilfælde, hvor der er foretaget delegation eller subdelegation af beføjelserne til gennemførelse af budgettet i overensstemmelse med artikel 34, finder artikel 38, stk. 1, 2 og 3, anvendelse, med de nødvendige ændringer, på de ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede.

*Afdeling 3 — Regnskabsføreren**Artikel 43*

1. Kollegiet udnævner en regnskabsfører, der er omfattet af vedtægten, og som i Eurojust har ansvaret for:

- a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer
- b) udarbejdelse og forelæggelse af årsregnskabet i overensstemmelse med afsnit VII
- c) regnskabsføring i overensstemmelse med afsnit VII
- d) fastlæggelse, i overensstemmelse med afsnit VII, af regnskabsreglerne og -metoderne samt regnskabskontoplanen i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt af Kommissionens regnskabsfører
- e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger
- f) likviditetsstyring.

2. Regnskabsføreren modtager fra den anvisningsberettigede, som garanterer pålideligheden heraf, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af regnskaber, der giver et retvisende billede af Eurojusts formue og budgetgennemførelsen.

3. Regnskabsføreren er den eneste, der har beføjelse til at forvalte midler og værdier, jf. dog stk. 4 i denne artikel og artikel 44. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

4. Regnskabsføreren kan, hvis dette viser sig nødvendigt for udførelsen af hans opgaver, uddelegere visse af sine funktioner til ansatte, der er omfattet af vedtægten, og som arbejder under hans ansvar. Regnskabsføreren skal underrette den anvisningsberettigede på forhånd i tilfælde, hvor det er den tilsigtede handle måde.

5. Fuldmagtsdokumentet definerer de opgaver, rettigheder og forpligtelser, som de befuldmægtigede er overdraget.

*Afdeling 4 — Forskudsbestyreren**Artikel 44*

Hvis dette viser sig nødvendigt med henblik på betaling af mindre udgifter og inkassering af andre indtægter som omhandlet i artikel 5, kan der oprettes forskudskonti, hvortil regnskabsføreren overfører de nødvendige midler, og som er underlagt forskudsbestyrere, han har udpeget.

Det maksimumsbeløb for hver udgift eller indtægt, der kan udbetales af forskudsbestyreren til tredjemand, kan ikke overstige et beløb, som skal specificeres i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust for hver enkelt udgift eller indtægt.

*KAPITEL 3**De finansielle aktørers ansvar**Afdeling 1 — Generelle bestemmelser**Artikel 45*

1. Den myndighed, der har udnævnt og ved delegation eller subdelegation bemyndiget en anvisningsberettiget, kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, inddrage den pågældende bemyndigelse, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Den anvisningsberettigede kan på ethvert tidspunkt trække sin godkendelse af en specifik subdelegation tilbage.

2. En regnskabsfører kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af kollegiet, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Kollegiet udnævner en midlertidig regnskabsfører.

3. En forskudsbestyrer kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af regnskabsføreren, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 46

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafretlige ansvar, som de i artikel 45 nævnte ansatte kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved Fællesskaberne eller i medlemsstaterne.

2. De anvisningsberettigede, regnskabsførerne og forskudsbestyrerne er disciplinært og økonomisk ansvarlige efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog bestemmelserne i artikel 47, 48 og 49. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, indbringes sagen de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

Afdeling 2 — Bestemmelser for den anvisningsberettigede og anvisningsberettigede bemyndiget ved delegation eller subdelegation

Artikel 47

1. Den anvisningsberettigede pådrager sig et økonomisk ansvar i henhold til vedtægten. Ifølge denne kan det pålægges tjenestemanden helt eller delvis at erstatte tab, som påføres Fællesskaberne som følge af grove personlige fejl ved udøvelsen eller i forbindelse med hans hverv, navnlig hvis han ikke overholder finansforordningen for Eurojust og gennemførelsesbestemmelserne hertil, når han konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver en betalingsordre.

Det samme gælder, hvis han som følge af en grov personlig fejl undlader at udarbejde et dokument, der indebærer skabelse af en fordring, eller hvis han undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af indtægtsordrer, eller hvis han undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af en betalingsordre og hermed påfører institutionen et civilretligt ansvar over for tredjemand.

2. Hvis en ved delegation eller subdelegation bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den ovenfor omhandlede beslutning, kan sidstnævnte ikke drages til ansvar.

3. I tilfælde af delegation forbliver den anvisningsberettigede ansvarlig for effektiviteten af de oprettede systemer for forvalt-

ning og intern kontrol og for valget af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede.

4. Den instans, Kommissionen har oprettet i overensstemmelse med artikel 66, stk. 4, i den generelle finansforordning, for at kunne fastslå, om der foreligger en finansiell uregelmæssighed og dennes eventuelle konsekvenser, kan over for Eurojust udøve de samme beføjelser som dem, den er tildelt over for Kommissionens tjenestegrene, hvis kollegiet træffer beslutning herom.

Såfremt der ikke er truffet en sådan beslutning, opretter kollegiet en særlig og i operationel henseende selvstændig instans på dette område.

På grundlag af udtalelsen fra denne instans træffer direktøren afgørelse om indledning af en disciplinær procedure eller rejssning af erstatningskrav. Hvis den har opdaget systemrelaterede problemer, sender instansen den anvisningsberettigede og Kommissionens interne revisor en rapport med eventuelle henstillinger. Hvis denne udtalelse drager direktøren i tvivl, fremsender instansen den til kollegiet og til Kommissionens interne revisor.

5. Det kan af enhver ansat kræves, at denne delvis eller fuldstændigt godtgør en skade, som Eurojust har lidt på grund af alvorlige personlige fejl, som den ansatte måtte have begået ved udøvelsen eller i forbindelse med udøvelsen af sin funktion i overensstemmelse med vedtægten.

Ansættelsesmyndigheden træffer en motiveret afgørelse efter at have overholdt de formaliteter, som vedtægten foreskriver på det disciplinære område.

Afdeling 3 — Bestemmelser for regnskabsførere og forskudsbestyrere

Artikel 48

Bla. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en regnskabsfører træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for, eller tab eller beskadigelse gennem forsømmelighed
- b) ændring af bank- eller postgirokonti uden forudgående underretning af den anvisningsberettigede
- c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de dertil svarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

Artikel 49

Bl.a. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en forskudsbestyrer træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for, eller tab eller beskadigelse gennem forsømmelighed
- b) manglende dokumentation for de betalinger, han har foretaget
- c) udbetaling til andre end de berettigede
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 4

Forvaltning af indtægter

Afdeling 1 — Generelle bestemmelser

Artikel 50

Eurojust forelægger Kommissionen, under betingelser og med intervaller, som aftales med denne, anmodninger om udbetaling af hele eller en del af fællesskabstilskuddet, som skal være støttet på likviditetsoverslag.

Artikel 51

De midler, som Kommissionen udbetaler til Eurojust som tilskud, er rentebærende til fordel for det almindelige budget.

Afdeling 2 — Overslag over fordringer

Artikel 52

Forud for enhver foranstaltning eller situation, der kan skabe eller ændre en fordring for Eurojust, udarbejder den kompetente anvisningsberettigede et overslag over fordringen.

Afdeling 3 — Fastlæggelse af fordringer

Artikel 53

1. Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den anvisningsberettigede eller den ved delegation anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer eksistensen af debtors gæld
- b) fastslår eller kontrollerer gældens tilstedeværelse og størrelse

c) kontrollerer, at gælden er forfalden.

2. Enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, skal fastlægges gennem udstedelse af en indtægtsordre, som meddeles regnskabsføreren, efterfulgt af en debetnota, der sendes til debitor. Disse to dokumenter udstedes og sendes af den kompetente anvisningsberettigede.

3. Med forbehold af de retsfor skrifter og kontraktmæssige og aftalemæssige bestemmelser, der finder anvendelse, er enhver fordring, der ikke er indfriet på forfaldsdagen, som er fastsat i debetnotaen, rentebærende efter gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning.

4. I behørigt begrundede tilfælde kan visse løbende indtægter fastlægges foreløbigt.

En foreløbig fastlæggelse omfatter flere individuelle beløb, som derfor ikke behøver blive individuelt fastlagt.

Inden regnskabsårets udløb skal den anvisningsberettigede foretage ændringerne i de foreløbige fastlæggelser, således at de bringes i overensstemmelse med de faktiske konstaterede fordringer.

Afdeling 4 — Anvisning af indtægter

Artikel 54

Anvisning af indtægter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som han har fastlagt.

Afdeling 5 — Inddrivelse

Artikel 55

1. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

2. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, som den kompetente anvisningsberettigede på behørig måde har udstedt. Han skal sikre, at Eurojusts indtægter bliver indbetalt, og sørge for, at deres krav bevares.

3. Når den kompetente anvisningsberettigede påtænker at afstå fra at inddrive en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet formelt er i orden og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Afkaldet på at inddrive en fastlagt fordring kommer til udtryk ved en afgørelse truffet af den anvisningsberettigede, som skal være begrundet. Den anvisningsberettigede kan ikke uddelegere denne afgørelse.

Afkaldsbeslutningen skal indeholde oplysninger om de bestræbelser, der er gjort for at inddrive beløbet, og om de retlige og faktiske elementer, den hviler på.

4. Den kompetente anvisningsberettigede annullerer en fastlagt fordring, hvis det viser sig, at fordringen ikke er fastlagt korrekt på grund af en retlig eller materiel fejl. Denne annullering kommer til udtryk gennem en afgørelse truffet af den kompetente anvisningsberettigede og er genstand for en passende begrundelse.

5. Den kompetente anvisningsberettigede tilpasser størrelsen af en fastlagt fordring i opadgående eller nedadgående retning, hvis fordringen på grund af en faktuel fejl skal ændres, for så vidt som denne korrektion ikke medfører, at den fastlagte fordring til fordel for Eurojust bortfalder. Denne korrektion kommer til udtryk gennem en afgørelse truffet af den kompetente anvisningsberettigede og er genstand for en passende begrundelse.

Artikel 56

1. Ved den faktiske inddrivelse foretager regnskabsføreren en bogføring i regnskaberne, og den kompetente anvisningsberettigede underrettes herom.

2. Ved enhver kontant betaling til regnskabsførerens kasse skal der udstedes en kvittering.

Artikel 57

1. Hvis den faktiske inddrivelse ikke har fundet sted ved udløbet af den frist, der er fastsat i debetnotaen, underretter regnskabsføreren den kompetente anvisningsberettigede herom og iværksætter omgående inddrivelsesproceduren, eventuelt ad rettens vej, herunder i givet fald gennem modregning, eller hvis dette ikke er muligt, ved tvangsopkrævning.

2. Regnskabsføreren kan i passende omfang inddrive Eurojusts fordringer ved modregning, hvor debitor selv i forhold til Eurojust har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, såfremt modregningen er retlig mulig.

Artikel 58

Regnskabsføreren kan sammen med den kompetente anvisningsberettigede kun give henstand med betalingen efter behørigt begrundet skriftlig anmodning fra debitor og på følgende to betingelser:

a) debitoren forpligter sig til at betale rente efter den sats, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne for den generelle

finansforordning i hele henstandsperioden regnet fra den oprindelige forfaldsdato

b) for at beskytte Eurojusts interesser stiller han en finansiell sikkerhed for både hovedstol og rente af gælden.

Afdeling 6 — Specifikke bestemmelser vedrørende gebyrer og afgifter

Artikel 59

Hvis Eurojust oppebærer gebyrer eller afgifter, som omhandlet i artikel 5, litra a), udarbejdes der i begyndelsen af hvert regnskabsår et samlet foreløbigt overslag over disse. Fastlæggelse af udestående fordringer og inddrevne beløb skal ske i henhold til artikel 53-58.

KAPITEL 5

Forvaltning af udgifter

Artikel 60

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.

2. Forud for enhver udgiftsforpligtelse skal der træffes en finansieringsafgørelse. Dette gælder ikke for sagsrelateret arbejde.

3. Eurojusts arbejdsprogram har værdi af finansieringsafgørelse for så vidt angår de aktiviteter, det omfatter, såfremt disse er klart identificeret og de grundliggende kriterier er nøje fastlagt.

4. Administrationsbevillingerne kan anvendes uden en forudgående finansieringsafgørelse.

Afdeling 1 — Indgåelse af udgiftsforpligtelser

Artikel 61

1. En budgetmæssig forpligtelse består i at give de bevillinger, der er nødvendige for at kunne gennemføre senere betalinger til indfrielse af en retlig forpligtelse.

2. En retlig forpligtelse er den handling, hvorved den anvisningsberettigede indgår eller fastlægger en forpligtelse, der medfører udgifter.

3. Der er tale om en specifik budgetmæssig forpligtelse, hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt.

4. Der er tale om en samlet budgetmæssig forpligtelse, hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, ikke er bestemt.

5. En budgetmæssig forpligtelse er foreløbig, hvis den har til formål at dække løbende administrationsudgifter, for hvilke enten beløbet eller de endelige modtagere ikke er endeligt bestemt.

Den foreløbige budgetmæssige forpligtelse iværksættes enten gennem indgåelse af én eller flere retlige enkeltforpligtelser, der giver ret til senere udbetalinger, eller i visse undtagelsestilfælde, hvor der er tale om udgifter til personaleforvaltning, gennem direkte betaling.

Artikel 62

1. I forbindelse med enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for budgettet, skal den kompetente anvisningsberettigede indgå en budgetmæssig forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand.

2. Specifikke retlige forpligtelser knyttet til specifikke budgetmæssige forpligtelser eller foreløbige budgetmæssige forpligtelser skal indgås senest den 31. december i år n.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i første afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den del af disse budgetmæssige forpligtelser, der ikke er omfattet af en retlig forpligtelse.

3. Ved retlige forpligtelser indgået i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, og de tilsvarende budgetmæssige forpligtelser fastsættes der, undtagen for personaleudgifter, en tidsfrist for indfrielse i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres efter bestemmelserne i artikel 11.

Artikel 63

Ved vedtagelsen af en budgetmæssig forpligtelse, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen er korrekt
- b) at bevillingerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med finansforordningen for Eurojust

d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

Afdeling 2 — Fastsættelse af udgifter

Artikel 64

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) kontrollerer, at fordringen er forfalden
- c) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse.

Artikel 65

1. Enhver fastsættelse af en udgift bygger på bilag, der beviser kreditors adkomst, på grundlag af konstaterede faktiske ydelser, faktisk foretagne leverancer eller faktisk udført arbejde eller på grundlag af andre dokumenter, der berettiger betalingen.

2. Beslutningen om betaling kommer til udtryk ved, at den kompetente anvisningsberettigede med sin underskrift attesterer påtegningen »kan betales«.

3. I et system, hvor der ikke anvendes edb, sker betalingsgodkendelsen ved anvendelse af et stempel forsynet med den kompetente anvisningsberettigedes underskrift. I et system, hvor der anvendes edb, sker betalingsgodkendelsen ved anvendelse af et password tilhørende den kompetente anvisningsberettigede.

Afdeling 3 — Anvisning af udgifter

Artikel 66

1. Anvisning af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

2. Betalingsordren dateres og underskrives af den kompetente anvisningsberettigede og fremsendes derefter til regnskabsføreren. Bilagene opbevares af den anvisningsberettigede i overensstemmelse med artikel 38, stk. 6.

3. I givet fald ledsages den betalingsordre, der fremsendes til regnskabsføreren, af et dokument, der bekræfter, at varerne er registreret i de fortegnelser, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1.

Afdeling 4 — Betaling af udgifter**Artikel 67**

1. Det skal dokumenteres, at de til betalingen svarende foranstaltninger er i overensstemmelse med basisretsakten, jf. artikel 49 i den generelle finansforordning, og med kontrakten eller tilskudsaftalen, og betalingen skal dække én eller flere af følgende transaktioner:

- a) betaling af hele det skyldige beløb
- b) betaling af det skyldige beløb i form af
 - i) forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger
 - ii) en eller flere mellemliggende betalinger
 - iii) betaling af saldoen af det skyldige beløb.

Forudfinansieringen afskrives helt eller delvis på de mellemliggende betalinger.

Den samlede forfinansiering og mellemliggende betaling afskrives på de resterende betalinger.

2. Ved bogføringen sondres der mellem de på betalingstidspunktet forskellige typer af betalinger, som omhandlet i stk. 1.

Artikel 68

Regnskabsføreren foretager betalingerne inden for rammerne af de disponible midler.

Afdeling 5 — Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter**Artikel 69**

Udgifter skal fastsættes, anvises og betales inden for de tidsfrister og efter de bestemmelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning.

KAPITEL 6**Edb-systemer****Artikel 70**

Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af edb-systemer, kan underskrifter foretages elektronisk.

KAPITEL 7**Den interne revisor****Artikel 71**

Eurojust har en intern revision. Den interne revisor skal udpeges og udøve sine beføjelser i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2 og 3, i Grundretsakten for Eurojust.

Artikel 72

1. Den interne revisor rådgiver Eurojust med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Han har til opgave:

- a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang tjenestegrene har formået at gennemføre programmer og foranstaltninger set i relation til de dermed forbundne risici
- b) at vurdere hensigtsmæssigheden og kvaliteten af de interne kontrolsystemer, der anvendes på alle budgetgennemførelses-transaktioner.

2. Den interne revisors hverv dækker hele Eurojusts virksomhed og alle dets tjenestegrene. Han har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver.

3. Den interne revisor aflægger rapport til kollegiet og direktøren om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger på baggrund af revisionsarbejdet. Disse sørger for, at henstillingerne følges op.

4. Den interne revisor forelægger Eurojust en årlig rapport over den interne revision med angivelse af bl.a. antallet og typen af de interne revisioner, der er foretaget, af fremsatte henstillinger og af den opfølgning, der er foretaget af disse henstillinger. Den årlige rapport omhandler desuden de systemrelaterede problemer, der er konstateret af den specialiserede instans, der er oprettet i henhold til artikel 66, stk. 4, i den generelle finansforordning.

5. Eurojust sender hvert år dechargemyndigheden og Kommissionen en beretning, der er udarbejdet af direktøren for fællesskabsorganet, og som opsummerer det antal og de typer interne revisioner, der er foretaget af den interne revisor, de henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted af disse henstillinger.

6. Nærværende artikel skal ikke finde anvendelse for sagsrelateret arbejde og dokumenter.

Artikel 73

Den interne revisors ansvar i forbindelse med udøvelsen af hvervet er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust i overensstemmelse med artikel 87 i den generelle finansforordning.

AFSNIT V

INDGÅELSE AF OFFENTLIGE INDKØBSAFTALER*Artikel 74*

1. Hvad angår indgåelsen af offentlige aftaler finder de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning samt gennemførelsesbestemmelserne anvendelse.

2. Uden præjudice for ovennævnte bestemmelser skal Eurojust være berettiget til at deltage i eller drage fordel af de indkøbsprocedurer, der varetages af værtslandet eller fællesskabsorganet eller en international organisation, forudsat at Eurojust i sine indkøbsprocedurer anvender standarder, der tilbyder garantier svarende til internationalt godkendte standarder, særligt med hensyn til klarhed og åbenhed, ikke-diskrimination og forebyggelse af interessekonflikt.

3. Direktøren alene har beføjelser til at anerkende ækvivalensen af garantier med internationalt godkendte standarder.

AFSNIT VI

TILSKUD YDET AF EUROJUST*Artikel 75*

Når Eurojust yder tilskud til offentlige myndigheder i forbindelse med Eurojusts udøvelse af opgaver i overensstemmelse med artikel 3 i Grundretsakten for Eurojust eller til udøvelsen af opgaver for det europæiske retlige netværk i henhold til artikel 26, stk. 2, litra b), i Grundretsakten for Eurojust, skal de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning finde anvendelse.

AFSNIT VII

REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REGNSKABSFØRING

KAPITEL 1

Regnskabsaflæggelse*Artikel 76*

Eurojusts årsregnskab omfatter:

- a) årsopgørelsen for Eurojust
- b) beretningen om gennemførelsen af fællesskabsorganets budget. Eurojusts årsregnskab ledsages af en beretning om den budgetmæssige og finansielle forvaltning i regnskabsåret.

Artikel 77

Regnskaberne skal være formelt rigtige, pålidelige og fuldstændige og give et retvisende billede:

a) for så vidt angår årsregnskaberne: af aktiver, passiver, udgifter og indtægter, fordringer og forpligtelser, der ikke er opført under aktiver og passiver, samt pengestrømme

b) for så vidt angår beretningen om budgetgennemførelsen: af alle foranstaltninger, der har givet anledning til indtægter og udgifter i forbindelse med gennemførelsen af budgettet.

Artikel 78

Årsregnskaberne opstilles i overensstemmelse med følgende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, jf. gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning:

- a) going concern
- b) forsigtighed
- c) kontinuitet i regnskabsmetoderne
- d) anvendelse af sammenlignelige oplysninger
- e) væsentlighed
- f) bruttoprincippet
- g) indhold frem for formalia
- h) periodisering.

Artikel 79

1. Ifølge periodiseringsprincippet skal årsopgørelserne omfatte udgifter og indtægter, der vedrører regnskabsåret, uanset betalings- eller inkasseringstidspunkt.

2. Værdien af aktiver og passiver bestemmes efter de værdiansættelsesregler, der er fastsat ved regnskabsmetoderne i artikel 132 i den generelle finansforordning.

Artikel 80

1. Årsregnskabet opstilles i euro og omfatter:

- a) balancen og resultatopgørelsen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og det økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; årsregnskabet opstilles efter det skema, der er fastsat i Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer, idet der dog tages hensyn til de særlige forhold, der kendetegner Eurojusts virksomhed

b) pengestrømsopgørelsen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger og den endelige likviditetssaldo

c) opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen, hvor der for hver post oplyses tilgang og afgang i løbet af regnskabsåret.

2. Bilaget til årsregnskabet indeholder supplerende oplysninger om og noter til oplysningerne i de i stk. 1 nævnte regnskaber og giver alle de yderligere oplysninger, der foreskrives i henhold til internationalt anerkendt regnskabspraksis, når disse oplysninger er relevante i forbindelse med Eurojusts virksomhed.

Artikel 81

Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles i euro. De omfatter:

a) regnskabet over resultatet af budgetgennemførelsen, der sammenfatter alle budgettransaktioner i regnskabsåret med hensyn til indtægter og udgifter; det opstilles efter samme skema som budgettet

b) bilaget til regnskabet over resultatet af budgetgennemførelsen, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.

Artikel 82

Regnskabsføreren sender senest den 1. marts i året efter det afsluttede regnskabsår sit foreløbige årsregnskab, ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning for det pågældende regnskabsår til Kommissionens regnskabsfører, for at denne kan foretage den regnskabsmæssige konsolidering som omhandlet i artikel 128 i den generelle finansforordning.

Artikel 83

1. Revisionsretten skal senest den 15. juni fremsætte sine bemærkninger om det foreløbige årsregnskab for Eurojust.

2. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab, opstiller direktøren på eget ansvar det endelige årsregnskab for Eurojust og sender det til kollegiet, som afgiver en udtalelse om årsregnskabet.

3. Direktøren fremsender senest den 1. juli i året efter det afsluttede regnskabsår dette endelige årsregnskab, ledsaget af kollegiets udtalelse, til Kommissionens regnskabsfører, Revi-

sionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet. Førnævnte dokumenter skal afsendes inden for to uger efter, når Revisionsrettens bemærkninger modtages efter den 15. juni.

4. Eurojusts endelige årsregnskab offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 31. oktober i året efter det afsluttede regnskabsår.

5. Direktøren fremsender senest den 30. september et svar til Revisionsretten på de bemærkninger, som denne har fremsat i forbindelse med sin årsberetning.

KAPITEL 2

Regnskabsføring

Afdeling 1 — Fælles bestemmelser

Artikel 84

1. Eurojusts regnskabssystem er et budgetstyrings- og regnskabssystem, hvori data indlæses, klassificeres og registreres.

2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et bevillingsregnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af kalenderåret.

3. Det almindelige regnskab og bevillingsregnskabet afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på opstilling af det årsregnskab, der er omhandlet i kapitel 1.

4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at den anvisningsberettigede desuden fører et omkostningsregnskab.

Artikel 85

De regnskabsregler og -metoder samt den harmoniserede budgetkontoplan, der skal anvendes af Eurojust, fastsættes af Kommissionens regnskabsfører i overensstemmelse med artikel 133 i den generelle finansforordning.

Afdeling 2 — Det almindelige regnskab

Artikel 86

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter det dobbelte bogholderis metode alle begivenheder og transaktioner, der påvirker den økonomiske og finansielle situation og formuestillingen for Eurojust.

Artikel 87

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.
2. Alle regnskabsposter, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.
3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabsposter.

Artikel 88

Eurojusts regnskabsfører foretager efter regnskabsårets udløb og frem til datoen for forelæggelse af de endelige regnskaber de korrektioner, der er nødvendige for at sikre et formelt rigtigt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede; disse korrektioner må dog ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

*Afdeling 3 — Bevillingsregnskabet**Artikel 89*

1. Bevillingsregnskabet gør det muligt i detaljer at følge gennemførelsen af budgettet.
2. Med det formål registreres i bevillingsregnskabet alle de i afsnit IV i denne forordning omhandlede transaktioner vedrørende gennemførelse af budgettet med hensyn til indtægter og udgifter.

*KAPITEL 3****Formuefortegnelse****Artikel 90*

1. Eurojust skal føre fortegnelser, der viser mængden og værdien af alle de materielle, immaterielle og finansielle anlægsaktiver, der udgør Eurojusts formue, efter en model vedtaget af Kommissionens regnskabsfører.

Eurojust kontrollerer, at oplysningerne i disse fortegnelser stemmer overens med de virkelige forhold.

2. Salg af løsøre skal annonceres på passende måde.

*AFSNIT VIII***EKSTERN REVISION OG DECHARGE***KAPITEL 1****Ekstern revision****Artikel 91*

Revisionsretten reviderer Eurojusts regnskaber i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 248.

Artikel 92

1. Eurojust sender Revisionsretten det endeligt vedtagne budget. Det underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle beslutninger og foranstaltninger, som det træffer i henhold til artikel 10, 14, 19 og 23.
2. Eurojust sender Revisionsretten de bestemmelser, som det har vedtaget på det finansielle område.
3. Revisionsretten underrettes om udnævnelser af anvisningsberettigede, regnskabsførere og forskudsbestyrere samt om uddelegering af beføjelser, der sker med hjemmel i artikel 34, artikel 43, stk. 1 og 4, og artikel 44.

Artikel 93

Revisionsrettens kontrol gennemføres i overensstemmelse med artikel 139-144 i den generelle finansforordning. Denne kontrol skal gennemføres på en sådan måde, at følsomme sagsrelaterede data beskyttes.

*KAPITEL 2****Decharge****Artikel 94*

1. Efter henstilling fra Rådet meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år n+2 direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n.
2. Hvis den frist, der er nævnt i stk. 1, ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet direktøren om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes.
3. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, bestræber direktøren sig på snarest muligt at træffe foranstaltninger, der kan fjerne eller gøre det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

Artikel 95

1. Dechargeafgørelsen omfatter regnskaberne over alle Eurojusts indtægter og udgifter, den heraf følgende saldo og Eurojusts aktiver og passiver som opført på balancen.

2. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet næst efter Rådet Eurojusts regnskaber, årsregnskabet og balancen. Europa-Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra direktøren for Eurojust samt de af Revisionsrettens særberetninger, der er relevante for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

3. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger direktøren det, i lighed med, hvad der er fastsat i artikel 146, stk. 3, i den generelle finansforordning, alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

Artikel 96

1. Direktøren træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge samt de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge, idet Eurojusts opgaver tages i betragtning.

2. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det, skal direktøren aflægge beretning om, hvilke foranstaltninger han har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer. Han fremsender en kopi heraf til Kommissionen og Revisionsretten.

AFSNIT IX

**OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE
BESTEMMELSER***Artikel 97*

1. Artikel 40 og artikel 72, stk. 5, anvendes første gang for regnskabsåret 2003.

2. De frister, der er omhandlet i artikel 83, anvendes første gang for regnskabsåret 2005.

For de foregående regnskabsår fastsættes disse frister til henholdsvis:

- a) den 15. september for så vidt angår artikel 83, stk. 3
- b) den 30. november for så vidt angår artikel 83, stk. 4
- c) den 31. oktober for så vidt angår artikel 83, stk. 5.

Artikel 98

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har beføjelse til at indhente alle relevante oplysninger og forklaringer vedrørende budgetspørgsmål, der henhører under deres respektive kompetenceområder.

Artikel 99

Kollegiet vedtager på forslag af direktøren om nødvendigt gennemførelsesbestemmelserne for Eurojusts egen finansforordning.

Artikel 100

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Haag, den 20. april 2006

Præsident for kollegiet

M. G. KENNEDY